

UNIVERSITATEA ROMÂNĂ – AMERICANĂ
FACULTATEA DE DREPT

L I C E N Ț Ă 2023

Coordonator și coautor: conf. univ. dr. Mihai Olariu

Autori:

Drept civil anul I	- conf. univ. dr. Bazil Oglindă; - lector univ. dr. Ciprian-Raul Romițan;
Drept civil anul II	- lector univ. dr. Ciprian-Raul Romițan; - conf. univ. dr. Bazil Oglindă;
Drept civil anul III	- lector univ. dr. Ciprian-Raul Romițan;
Drept procesual civil	- conf. univ. dr. Bazil Oglindă;
Drept penal. Partea generală	- conf. univ. dr. Norel Neagu;
Drept penal. Partea specială	- prof. univ. dr. Constantin Duvac;
Drept procesual penal	- conf. univ. dr. Mihai Olariu.

TESTE GRILĂ
(ORIENTATIVE)

DREPT CIVIL – ANUL I

1. Legea civilă nouă:

- a) se aplică întotdeauna situațiilor juridice născute înainte de intrarea ei în vigoare, dacă se încheie orice fel de act după intrarea în vigoare a legii noi;
- b) de regulă retroactivează;
- c) se aplică tuturor prescripțiilor începute la data intrării în vigoare a legii noi, cu condiția ca acestea să nu fie împlinite;
- d) este aplicabilă și efectelor viitoare ale situațiilor juridice născute anterior intrării sale în vigoare derivate din obligația legală de întreținere.

2. Decăderile și uzucapiunile începute și neîmplinite la data intrării în vigoare a legii noi:

- a) sunt parțial supuse dispozițiilor legale care le-au instituit;
- b) sunt în întregime supuse dispozițiilor legale noi;
- c) sunt în întregime supuse dispozițiilor legale sub care se împlinesc termenele;
- d) sunt în întregime supuse dispozițiilor legale care le-au instituit.

3. Dispozițiile legii noi se vor aplica:

- a) efectelor viitoare ale situațiilor juridice născute anterior intrării în vigoare a acesteia, în toate cazurile;
- b) efectelor viitoare ale situațiilor juridice născute anterior intrării în vigoare a acesteia, derivate din starea și capacitatea persoanelor, chiar dacă acestea nu subzistă după intrarea în vigoare a legii noi;
- c) efectelor viitoare ale situațiilor juridice născute anterior intrării în vigoare a acesteia, derivate din căsătorie, filiație și obligația legală de întreținere, dacă aceste situații subzistă după intrarea în vigoare a legii noi;
- d) actelor juridice nule sau anulabile potrivit legii vechi, care pot fi considerate valabile potrivit legii noi.

4. Capacitatea de folosință:

- a) este aptitudinea persoanei de a avea drepturi și obligații civile;
- b) este aptitudinea persoanei de a încheia singură acte juridice civile;
- c) se poate dobândi anticipat de către minorii care au împlinit vârsta de 16 ani, în anumite condiții;
- d) este restrânsă în cazul minorului care a împlinit vârsta de 14 ani, fără nicio excepție.

5. În ceea ce privește capacitatea de exercițiu:

- a) minorul în vârstă de 11 ani nu poate să încheie acte juridice privind munca, îndeletnicirile artistice sau sportive ori referitoare la profesia sa, cu încuviințarea părinților sau a tutorelui;
- b) minorul lipsit de capacitate de exercițiu poate invoca și singur, în apărare, anulabilitatea actului pentru incapacitatea sa;
- c) minorul în vârstă de 11 ani poate dispune singur de veniturile realizate din îndeletnicirile artistice și sportive;
- d) acțiunea în anulare a actului juridic încheiat de către minor nu poate fi exercitată de către ocrotitorul legal al acestuia.

6. Consimțământul este viciat:

- a) în caz de eroare, dol, nerespectarea formei autentice, lipsa capacității de folosință;
- b) numai în caz de eroare, dol și leziune;
- c) prin dol atunci când partea s-a aflat într-o eroare provocată de manopere frauduloase ale celeilalte părți;
- d) în caz de eroare, dol, violență sau leziune, sancțiunea fiind nulitatea absolută a contractului.

7. Eroarea nu este esențială:

- a) când poartă asupra unui element cu privire la care riscul de eroare trebuia, după împrejurări, să fie asumat de partea care invocă eroarea;
- b) când poartă asupra naturii contractului;
- c) când poartă asupra obiectului contractului;
- d) când poartă asupra identității persoanei.

8. Partea care se află într-o eroare esențială poate cere:

- a) anularea contractului, dacă se afla în eroare la momentul încheierii contractului sau la orice moment ulterior până la data executării obligațiilor principale ale părților;
- b) anularea contractului sau adaptarea contractului, în condițiile legii;
- c) poate cere adaptarea contractului numai dacă eroarea a intervenit ulterior semnării contractului;
- d) nulitatea absolută a contractului, dacă partea care este victima erorii a fost de bună-credință la data încheierii contractului.

9. În cazul dolului comis de un terț:

- a) independent de anularea contractului, autorul dolului răspunde pentru prejudiciile ce ar rezulta;
- b) dolul se presupune doar relativ;
- c) manoperele frauduloase pot avea loc și ulterior semnării contractului, afectând consimțământul victimei la îndeplinirea obligațiilor asumate prin contract;
- d) partea care este victima dolului poate cere anularea chiar dacă cealaltă parte nu a cunoscut sau, după caz, nu ar fi trebuit să cunoască dolul la încheierea contractului.

10. Dolul:

- a) poate fi reținut în toate cazurile în care cealaltă parte omite să îl informeze pe contractant asupra unor împrejurări pe care se cuvenea să i le dezvăluie;
- b) partea al cărei consimțământ a fost viciat prin dol nu poate cere anularea contractului, decât dacă eroarea în care s-a aflat a fost esențială;
- c) nu este necesar ca eroarea să fie esențială în cazul vicerii consimțământului prin dol;
- d) dolul se presupune.

11. În materia violenței, ca viciu de consimțământ:

- a) sancțiunea este anularea contractului sau răspunderea autorului violenței pentru prejudiciile cauzate, cele două nefiind cumulative, în nicio situație;
- b) simpla temere izvorâtă din respect nu atrage anularea contractului;
- c) contractul încheiat de o parte aflată în stare de necesitate poate fi anulat și dacă cealaltă parte nu a profitat de această împrejurare;
- d) temerea insuflată prin amenințarea cu exercițiul unui drept făcută cu scopul de a obține avantaje injuste nu constituie violență.

12. Consimțământul a fost viciat prin violență atunci când:

- a) partea este amenințată că va fi data în judecată dacă nu își îndeplinește obligațiile asumate;
- b) partea încheie contractul din cauza temerii insuflate prin amenințarea cu exercițiul unui drept, făcută cu scopul de a obține avantaje injuste;
- c) contractual este încheiat de o parte aflată în stare de necesitate, chiar dacă cealaltă parte nu a profitat de această stare;
- d) se reține existența temerii reverențiale, fără a exista violența fizică.

13. Nu pot fi atacate pentru leziune:

- a) contractele sinalagmatice;
- b) contractele comutative;
- c) contractele nenumite;
- d) contractele aleatorii.

14. Potrivit Codului Civil:

- a) partea al cărei consimțământ este viciat prin leziune poate solicita doar anularea contractului;
- b) în cazul în care partea al cărei consimțământ este viciat prin leziune solicită anularea contractului, instanța nu poate dispune menținerea acestuia, dacă cealaltă parte oferă, în mod echitabil, o reducere a propriei creanțe;
- c) dreptul la acțiunea în anulare pentru leziune se prescrie în termen de un an de la data încheierii contractului;
- d) anulabilitatea contractului pentru leziune poate fi invocată oricând pe cale de excepție.

15. Obiectul obligației:

- a) trebuie să fie întotdeauna determinat, sub sancțiunea nulității relative;
- b) poate fi ilicit, dacă obiectul contractului este licit;
- c) este prestația la care se angajează debitorul;
- d) îl reprezintă operațiunea juridică precum vânzarea, locațiunea, împrumutul sau alte asemenea.

16. Contractul nu este valabil dacă:

- a) la momentul încheierii sale, una dintre părți se afla în imposibilitatea de a-și executa obligația;
- b) bunurile ce constituie obiectul derivat al acestuia aparțin unui terț;
- c) bunurile ce constituie obiectul derivat al acestuia sunt în circuitul civil;
- d) obiectul contractului este determinabil.

17. Cauza contractului:

- a) este motivul care determină fiecare parte să încheie contractul;
- b) este ilicită atunci când contractul este doar mijlocul pentru a deroga de la o normă legală dispozitivă;
- c) valabilă nu se prezumă în nicio situație;
- d) trebuie să fie prevăzută expres în contract.

18. Sancțiunile în materia cauzei contractului includ:

- a) nulitatea absolută, în cazul lipsei cauzei;
- b) nulitatea relativă, în cazul cauzei imorale comune;
- c) nulitatea absolută, în cazul cauzei imorale, dacă cealaltă parte a cunoscut-o sau, după împrejurări, trebuia să o cunoască;
- d) nulitatea absolută, în cazul cauzei ilicite, chiar dacă nu este comună și cealaltă parte nu a cunoscut-o și nici nu trebuia, după împrejurări, să o cunoască.

19. Dacă părțile s-au învoit ca un contract să fie încheiat într-o anumită formă, pe care legea nu o cere, iar acea formă nu a fost respectată:

- a) contractul este nul absolut;
- b) contractul este nul relativ;
- c) contractul este nenumit;
- d) contractul este valabil.

20. În materia nulității:

- a) instanța nu este obligată să invoce nulitatea absolută din oficiu;
- b) nulitatea relativă poate fi invocată, pe cale de acțiune sau pe cale de excepție, numai în termenul de prescripție stabilit de lege;
- c) nu pot fi instituite și/sau suprimate cauze de nulitate prin acordul părților;
- d) contractul lovit de nulitate absolută este considerat a nu fi fost niciodată încheiat, pe când contractul lovit de nulitate relativă nu va mai fi considerat valabil pentru viitor.

21. În cazurile în care natura nulității nu este determinată ori nu reiese în chip neîndoielnic din lege, contractul este:

- a) nul absolut;
- b) valabil;
- c) anulabil;
- d) suspendat.

22. În ceea ce privește restituirea prestațiilor, ca efect al nulității actului, este adevărat că:

- a) dacă bunul supus restituirii a pierit fortuit, debitorul obligației de restituire este liberat de această obligație, în toate cazurile;
- b) dacă obligația de restituire provine din culpa debitorului, el nu poate fi liberat de obligația de restituire, în niciun caz;
- c) dacă debitorul obligației de restituire este de rea-credință, el este liberat de restituire dacă dovedește că bunul ar fi pierit și în cazul în care, la data pieririi, ar fi fost deja predat creditorului;
- d) restituirea prestațiilor se va face întotdeauna în natură.

23. În ce privește modalitățile obligațiilor, condiția:

- a) este suspensivă atunci când îndeplinirea ei determină desființarea obligației;
- b) se prezumă a fi suspensivă ori de câte ori scadența obligațiilor principale precedă momentul la care condiția s-ar putea îndeplini;
- c) rezolutorie ce depinde exclusiv de voința debitorului nu este valabilă;
- d) se consideră neîndeplinită dacă partea interesată de îndeplinirea condiției determină, cu bună-credință, realizarea evenimentului.

24. În ceea ce privește condiția, este adevărat că:

- a) obligația contractată sub condiție suspensivă ce depinde exclusiv de voința creditorului nu produce niciun efect;
- b) obligația contractată sub condiție suspensivă ce depinde exclusiv de voința debitorului produce efecte;
- c) obligația contractată sub condiție suspensivă simplă potestativă din partea debitorului nu produce efecte;
- d) obligația contractată sub condiție suspensivă simplă potestativă din partea creditorului sau din partea debitorului produce efecte;

25. În materia termenului, ca modalitate a obligațiilor:

- a) plata nu se poate cere înainte de împlinirea termenului suspensiv;
- b) acesta poate fi stabilit de părți sau prevăzut de lege, însă nu poate fi stabilit de instanță;
- c) plata executată de bunăvoie și în cunoștință de cauză înainte de împlinirea termenului suspensiv este supusă restituirii;
- d) renunțarea la termen sau decăderea din beneficiul termenului face ca obligația să se stingă.

26. Este adevărat că:

- a) decăderea din beneficiul termenului a unui debitor solidar este opozabilă celorlalți debitori;
- b) ca regulă, termenul profită creditorului;
- c) cererea pentru stabilirea termenului nu este supusă prescripției extinctive;
- d) ceea ce s-a executat de bunăvoie și în cunoștință de cauză înainte de împlinirea termenului nu este supus restituirii.

27. În materia prescripției:

- a) organul de jurisdicție competent nu poate invoca prescripția, chiar dacă invocarea prescripției ar fi în interesul statului;
- b) se poate renunța la prescripție cât timp nu a început să curgă;
- c) renunțarea la prescripție poate fi doar expresă;
- d) este valabilă clauza prin care părțile declară o acțiune ar fi declarată prescriptibilă chiar dacă, potrivit legii, aceasta este imprescriptibilă;

28. Prescripția dreptului la acțiunea în anularea actului juridic începe să curgă:

- a) în caz de violență, din ziua în care aceasta a fost descoperită;
- b) în cazul dolului, din ziua în care acesta a încetat;
- c) în caz de eroare, din ziua când cel îndreptățit, reprezentantul său legal sau cel chemat de lege să îi încuviințeze sau să îi autorizeze actele a cunoscut cauza anulării, însă nu mai târziu de 18 luni din ziua încheierii actului juridic;
- d) în cazul violenței, nu mai târziu de 18 luni de la data încheierii actului juridic.

29. Cursul prescripției se întrerupe:

- a) între soți, cât timp durează căsătoria și nu sunt separați în fapt;
- b) cât timp debitorul, în mod deliberat, ascunde creditorului existența datoriei sau exigibilitatea acesteia;
- c) pe întreaga durată a negocierilor dintre părți, indiferent de obiectul negocierilor;
- d) prin orice act prin care cel în folosul căruia curge prescripția este pus în întârziere.

30. De la data când cauza de suspendare a încetat:

- a) începe să curgă o nouă prescripție de același fel;
- b) prescripția își reia cursul, socotindu-se pentru împlinirea termenului și timpul scurs înainte de suspendare;
- c) prescripția își reia cursul, fără a se lua în considerare timpul scurs înainte de suspendare;
- d) prescripția se consideră îndeplinită.

31. Actele de stare civilă:

- a) Pot fi rectificate numai prin hotărâre judecătorească;
- b) Fac dovada, până la înscrierea în fals, pentru ceea ce reprezintă constatările personale ale ofițerului de stare civilă și, până la proba contrară, pentru celelalte mențiuni;
- c) Sunt înscrisuri sub semnătură privată cu dată certă și sunt opozabile terților;

- d) Pot fi modificate numai în temeiul dispoziției primarului de la primăria unde locuiește persoana care solicită modificarea.

32. Copilul:

- a) Din căsătorie ia exclusiv numele de familie al mamei în cazul în care părinții nu au nume comun;
- b) Din afara căsătoriei nu ia numele de familie al aceluia dintre părinți față de care filiația a fost mai întâi stabilită;
- c) Din căsătorie, dacă părinții nu au un nume comun, ia numele de familie al unuia dintre ei sau numele lor reunite;
- d) Din căsătorie, în cazul în care părinții nu au nume comun, nu poate lua, în nici un caz, numele de familie reunite ale părinților.

33. Drepturile copilului sunt recunoscute de la concepțiune:

- a) Numai dacă el se naște viu și este viabil;
- b) Numai dacă el este apt a supraviețui;
- c) Numai în baza unei hotărâri judecătorești;
- d) Numai dacă el se naște viu.

34. În materia declarării judecătorești a morții:

- a) Cel declarat mort este socotit că a încetat din viață la data pe care hotărârea judecătorească rămasă definitivă a stabilit-o ca fiind data morții;
- b) Instanța judecătorească nu poate rectifica data morții;
- c) Cel declarat mort este socotit că a încetat din viață la data la care s-a pronunțat hotărârea judecătorească de declarare a morții;
- d) Dacă hotărârea judecătorească de declarare a morții nu cuprinde ora la care a fost pronunțată, se socotește că cel declarat mort a încetat din viață în ultima oră a zilei în care hotărârea judecătorească a fost pronunțată.

35. În materia relativă la consiliul de familie:

- a) Tutorele este membru de drept al consiliului de familie;
- b) Constituirea consiliului de familie se realizează de părinți și are rolul de organ consultativ, emițând decizii și acordă avize;
- c) Numirea membrilor consiliului de familie se face, de părinți, doar cu acordul celor numiți;
- d) Consiliul de familie supraveghează modul în care tutorele își exercită drepturile și își îndeplinește îndatoririle cu privire la persoana și bunurile minorului.

36. Tutela minorului se instituie atunci când:

- a) Unul dintre părinți decedează;
- b) Unul dintre părinți decedează, iar celălalt este necunoscut;
- c) Unul dintre părinți beneficiază de consiliere judiciară sau tutelă specială;
- d) Ambii părinți ai persoanei cu capacitate de exercițiu deplină au decedat.

37. Actele de stare civilă întocmite de o persoană care a exercitat în mod public atribuțiile de ofițer de stare civilă, cu respectarea tuturor prevederilor legale, chiar dacă acea persoană nu avea această calitate:

- a) Sunt valabile în toate cazurile;
- b) Nu sunt valabile;
- c) Sunt valabile numai în cazul în care beneficiarii actelor nu cunoșteau, în momentul întocmirii lor, lipsa acestei calități.
- d) Sunt valabile numai în cazul în care beneficiarii actelor cunoșteau, în momentul întocmirii lor, lipsa acestei calități.

38. Cel cu privire la care a încetat măsura consilierii judiciare:

- a) Poate confirma actul făcut singur în perioada în care se afla sub ocrotire;
- b) Nu poate confirma niciodată actul în perioada în care se afla sub ocrotire;
- c) Nu poate confirma actul făcut de tutore;
- d) Poate confirma actul făcut și înainte de descărcarea tutorelui, adică oricând.

39. Acțiunea pentru restabilirea dreptului nepatrimonial încălcat poate fi continuată sau pornită, după moartea persoanei vătămate:

- a) Doar de rudele sale colaterale până la gradul al doilea inclusiv;
- b) De oricare dintre rudele în linie dreaptă ale persoanei decedate,
- c) De oricare dintre rudele colaterale ale persoanei decedate,
- d) Numai de către soțul supraviețuitor.

40. În materia domiciliului persoanei fizice:

- a) Dacă prin lege nu se prevede altfel, o persoană fizică nu poate să aibă în același timp decât un singur domiciliu, chiar și atunci când deține mai multe locuințe;
- b) O persoană fizică poate să aibă în același timp mai multe domiciliu, în funcție de câte proprietăți deține;
- c) Dovada domiciliului se face cu actele de proprietate;
- d) Toate persoanele fizice au domiciliu la reprezentantul lor legal.

41. În materie de domiciliu:

- a) Domiciliul minorului nu poate fi stabilit niciodată la bunici sau la rude apropiate;
- b) Domiciliul minorului este la părinții săi în cazul în care a dobândit capacitate deplină de exercițiu;
- c) În cazul în care părinții au domiciliu separate și nu se înțeleg la care dintre ei va avea domiciliul copilul, instanța de tutelă va decide unde se va stabili domiciliul minorului;
- d) Domiciliul persoanei care beneficiază de tutelă specială este la o instituție de ocrotire, în toate cazurile.

42. Minorul cu capacitate de exercițiu restrânsă:

- a) Poate încheia acte juridice privitoare la îndeletnicirile sale artistice sau sportive fără încuviințarea părinților sau a tutorelui, dar cu respectarea dispozițiilor legii speciale, dacă este cazul;
- b) Poate încheia acte juridice privitoare la îndeletnicirile sale artistice sau sportive fără nicio încuviințare;

- c) Poate încheia acte juridice privind munca sau referitoare la profesia sa cu încuviințarea părinților sau a tutorelui, precum și cu respectarea dispozițiilor legii speciale, dacă este cazul;
- d) Poate încheia acte juridice privind munca sau referitoare la profesia sa fără încuviințarea părinților sau a tutorelui;

43. Capacitatea de folosință a persoanei fizice:

- a) Încetează la data încetării adopției;
- b) Este aptitudinea persoanei fizice de a avea doar drepturi civile;
- c) Este aptitudinea persoanei fizice de a avea drepturi și obligații civile;
- d) Începe la data încetării măsurii consilierii judiciare;

44. Capacitatea deplină de exercițiu anticipată:

- a) Se recunoaște de drept, fără a fi necesară intervenția instanței de judecată;
- b) Se recunoaște de instanța de tutelă;
- c) Se recunoaște numai minorilor care au împlinit 15 ani;
- d) Se recunoaște fără a fi necesară ascultarea reprezentantului legal.

45. În materia capacității depline de exercițiu:

- a) În cazul în care căsătoria este anulată, minorul care a fost de bună-credință la încheierea căsătoriei păstrează capacitatea deplină de exercițiu;
- b) În cazul în care căsătoria este anulată, minorul păstrează capacitatea deplină de exercițiu în toate cazurile;
- c) Pentru motive temeinice, instanța de tutelă poate recunoaște doar minorului femeie, care a împlinit vârsta de 16 ani, capacitate deplină de exercițiu;
- d) Capacitatea deplină de exercițiu poate începe fără nicio excepție la împlinirea vârstei de 18 ani.

46. Numele de familie al persoanei fizice:

- a) Se determină de primar în toate cazurile, la momentul înregistrării copilului;
- b) Nu se poate modifica pe cale administrativă;
- c) Se dobândește prin efectul filiației;
- d) Nu poate fi modificat prin efectul schimbării stării civile.

47. În ceea ce privește dreptul la propria imagine:

- a) Orice persoană fizică are dreptul la propria imagine;
- b) În exercitarea dreptului la propria imagine o persoană fizică poate să interzică ori să împiedice reproducerea, în orice mod, exclusiv a înfățișării sale fizice;
- c) În exercitarea dreptului la propria imagine o persoană fizică poate să interzică ori să împiedice reproducerea, în orice mod, exclusiv a vocii sale;
- d) Doar persoanele juridice au dreptul la propria imagine.

48. Minorul aflat sub tutelă, care a împlinit vârsta de 14 ani:

- a) Încheie actele juridice prin reprezentantul legal;
- b) Încheie actele juridice cu încuviințarea scrisă a tutorelui și, dacă este cazul, cu autorizațiile și avizele cerute de lege;

- c) Încheie orice act singur fără să aibă nevoie de o încuviințare sau autorizare;
- d) Poate face donații și poate să garanteze obligația altei persoane juridice.

49. Următoarele persoane pot fi numite tutore:

- a) Minorul;
- b) Persoana aflată în stare de insolvabilitate;
- c) Persoana juridică;
- d) Soțul și soția împreună, dacă nu se află în vreunul dintre cazurile de incompatibilitate prevăzute de lege.

50. Procedura de lichidare a persoanei juridice se declanșează atunci când încetarea persoanei juridice are loc:

- a) Prin fuziune;
- b) Prin transformare;
- c) Prin divizare totală;
- d) Niciun răspuns nu este corect.

51. Instituirea curatelei capabilului:

- a) Afectează capacitatea celui reprezentat;
- b) Nu poate fi ridicată niciodată;
- c) Este supusă, de regulă, aplicării regulilor de la tutelă;
- d) Este supusă, de regulă, aplicării regulilor de la mandat.

52. Persoana juridică:

- a) Nu poate avea capacitate de folosință anticipată;
- b) Nu poate avea capacitate de exercițiu anticipată;
- c) Fără scop lucrativ poate avea doar acele drepturi și obligații civile care sunt necesare pentru realizarea scopului stabilit prin lege, actul de constituire sau statut;
- d) Încetează doar prin declararea nulității, prin fuziune sau desființare.

53. Nulitatea persoanei juridice:

- a) Are ca efect încetarea acesteia;
- b) Are caracter retroactiv;
- c) Atrage nulitatea actelor juridice încheiate în numele persoanei juridice anterior momentului operării nulității;
- d) Poate fi opusă terților de către fondatorii sau asociații în toate cazurile.

54. În materia nulității actelor emise de organele persoanei juridice:

- a) Hotărârile și deciziile contrare legii, actului de constituire ori statutului pot fi atacate în justiție doar de membrii organelor de conducere care nu au participat la deliberare ori care au votat împotriva și au cerut să se insereze aceasta în procesul-verbal de ședință;
- b) Hotărârile și deciziile contrare legii, actului de constituire ori statutului pot fi atacate în justiție doar de membrii organelor de administrare care nu au participat la deliberare ori care au votat împotriva și au cerut să se insereze aceasta în procesul-verbal de ședință;

- c) Administratorii nu pot însă ataca hotărârea privitoare la revocarea lor din funcție;
- d) Hotărârile și deciziile contrare legii, actului de constituire ori statutului pot fi atacate în justiție de oricare dintre membrii organelor de conducere sau de administrare care nu au participat la deliberare ori care au votat împotriva.

55. În materia reorganizării persoanei juridice:

- a) Reorganizarea persoanei juridice se realizează doar prin fuziune sau prin divizare;
- b) Fuziunea se face doar prin absorbția unei persoane juridice de către o altă persoană juridică;
- c) Divizarea totală se face prin împărțirea întregului patrimoniu al unei persoane juridice între două sau mai multe persoane juridice care există deja sau care se înființează prin divizare;
- d) Patrimoniul persoanei juridice care a încetat de a avea ființă prin divizare se împarte, fără nicio excepție, în mod egal între persoanele juridice dobânditoare.

DREPT CIVIL – ANUL II

1. Patrimoniul unei persoane fizice:

- a) Include toate drepturile și datoriile ce pot fi evaluate în bani și aparțin acesteia;
- b) Include numai drepturile cu valoare patrimonială ce aparțin acesteia;
- c) Include toate drepturile și datoriile ce aparțin acesteia;
- d) Include toate drepturile și datoriile ce aparțin acesteia, inclusiv cele neevaluabile în bani.

2. Patrimoniul unei persoane fizice cuprinde:

- a) Dreptul la viață privată;
- b) Dreptul la nume;
- c) Dreptul de a folosi locuința închiriată;
- d) Dreptul la demnitate.

3. În materia restituirii bunului găsit către proprietar, dacă bunul ori prețul nu este pretins de proprietarul original, bunul sau prețul:

- a) Revine unității administrativ-teritoriale pe teritoriul căreia a fost găsit;
- b) Va fi considerat bun fără stăpân și va intra în proprietatea organului de poliție;
- c) Va fi considerat bun fără stăpân și va fi remis găsitului;
- d) Va fi considerat bun fără stăpân și va intra în proprietatea statului.

4. Proprietarul fondului peste care se întind rădăcinile arborilor aparținând proprietarului vecin:

- a) Are dreptul de a le tăia;
- b) Are dreptul să culeagă fructele produse de aceste ramuri;
- c) Nu are dreptul de a păstra fructele căzute în mod natural pe fondul său;
- d) Nu are dreptul de a le tăia, ele fiind proprietatea exclusivă a proprietarului vecin.

5. În materia coproprietății obișnuite:

- a) Orice act juridic cu titlu gratuit este considerat act de administrare.
- b) Încheierea unui contract de locațiune cu privire la bunul comun poate fi făcută doar cu acordul tuturor coproprietarilor;
- c) Contractele de locațiune încheiate cu privire la bunul comun pe o perioadă de trei ani se pot încheia doar cu acordul tuturor coproprietarilor;
- d) Contractele de locațiune încheiate cu privire la bunul comun pe o perioadă mai mare de trei ani se pot încheia doar cu acordul tuturor coproprietarilor;

6. Dreptul de proprietate privată:

- a) Poate fi limitat în exercitarea atribuțiilor sale, numai prin lege;
- b) Se stinge prin neuz;
- c) Se poate dobândi și prin efectul unui act administrativ, în cazurile prevăzute de lege;

- d) Asupra unui teren nu se întinde și asupra subsolului și a spațiului de deasupra terenului.
- 7. În materia dreptului de trecere:**
- a) Dreptul de trecere este imprescriptibil;
 - b) Dreptul de trecere nu se stinge în momentul în care fondul dominant dobândește altă cale de acces la calea publică;
 - c) Întindere dreptului de trecere se poate determina doar prin hotărâre judecătorească;
 - d) Când lipsa accesului la calea publică este imputabilă proprietarului care pretinde trecerea, aceasta poate fi stabilită numai cu consimțământul proprietarului fondului care are acces la calea publică și fără plata vreunei despăgubirii.
- 8. Dreptul de superficie:**
- a) Se dobândește numai în temeiul unui act juridic.
 - b) Nu se poate dobândi prin uzucapiune.
 - c) Se poate constitui pe o durată de cel mult 49 de ani.
 - d) Poate fi reînnoit la împlinirea termenului pentru care s-a constituit.
- 9. Proprietarul terenului de la care o apă curgătoare a smuls brusc o porțiune de mal din teren, alipind-o la terenul altui proprietar riveran:**
- a) Nu pierde dreptul de proprietate asupra părții desprinse dacă o revendică în termen de un an de la data faptului;
 - b) Nu pierde dreptul de proprietate asupra părții desprinse dacă o revendică în termen de trei ani de la data faptului;
 - c) Nu pierde niciodată dreptul de proprietate asupra părții desprinse;
 - d) Pierde dreptul de proprietate asupra părții desprinse din momentul desprinderii, neputând să o revendice.
- 10. Urmare a admiterii acțiunii în revendicare:**
- a) Posesorul va fi obligat la restituirea bunului sau la despăgubiri dacă bunul a pierit din culpa sa ori a fost înstrăinat;
 - b) Posesorul de rea-credință, nu poate fi obligat la restituirea fructelor produse de bun până la înapoierea lui către proprietar;
 - c) Proprietarul nu va putea fi obligat la restituirea cheltuielilor necesare pentru producerea și culegerea fructelor sau a productelor;
 - d) Proprietarul este dator să acopere cheltuielile voluptuare.
- 11. În cazul realizării unei lucrări cu materialele altuia, pe propriul teren:**
- a) Proprietarul materialelor poate invoca accesiunea;
 - b) Proprietarul terenului devine proprietarul lucrării;
 - c) Proprietarul terenului poate fi obligat la desființarea lucrării;
 - d) Proprietarul terenului poate fi obligat să restituie materialele întrebuințate.
- 12. În materia coproprietății obișnuite:**
- a) Actele de conservare cu privire la bunul comun pot fi făcute numai cu acordul coproprietarilor ce dețin majoritatea cotelor-părți;

- b) Coproprietarii vor împărți beneficiile și vor suporta sarcinile coproprietății, proporțional cu cota lor parte din drept;
- c) Modul de folosire a bunului comun se stabilește doar prin hotărâre judecătorească;
- d) Coproprietarii vor împărți beneficiile dar nu vor suporta și sarcinile coproprietății, proporțional cu cota lor parte din drept;

13. Uzufructul:

- a) Constituit în favoarea unei persoane juridice poate avea durata de cel mult 30 de ani;
- b) Constituit în favoarea unei persoane juridice poate avea durata de cel mult 50 de ani;
- c) Nu se stinge prin moartea uzufructuarului;
- d) Nu se poate stinge prin consolidare.

14. Conform regulilor prevăzute în Codul civil:

- a) Distanța minimă la care se poate amplasa o construcție este de un metru față de linia de hotar;
- b) Nu este permis să se facă fereastră în zidul comun, fără nicio excepție;
- c) Arborii trebuie sădiți la o distanță de cel puțin 2 metri de linia de hotar, cu excepția celor mai mici de 2 metri, a plantațiilor și a gardurilor vii;
- d) Arborii mai înalți de 2 metri trebuie sădiți la o distanță de cel puțin un metru de linia de hotar.

15. În cazul în care autorul lucrării autonome cu caracter durabil asupra imobilului altuia este de rea-credință, proprietarul imobilului:

- a) Are dreptul să ceară instanței să dispună înscrierea sa în cartea funciară ca proprietar al lucrării, cu plata, la alegerea sa, către autorul lucrării, jumătate din valoarea materialelor și a manoperei ori jumătate din sporul de valoare adus imobilului;
- b) Are dreptul să ceară instanței să dispună înscrierea sa în cartea funciară ca proprietar al lucrării, cu plata, la alegerea sa, către autorul lucrării, fie a valorii materialelor și a manoperei, fie a sporului de valoare adus imobilului;
- c) Nu are dreptul să ceară instanței obligarea autorului lucrării la desființarea lucrării;
- d) Are dreptul să ceară obligarea autorului lucrării să cumpere imobilul la valoarea de circulație pe care o are întregul imobil la momentul exercitării dreptului.

16. În materia partajului:

- a) Convențiile privind suspendarea partajului nu pot fi încheiate pentru o perioadă mai mare de un an;
- b) Convențiile privind suspendarea partajului care privesc imobile sunt valabile dacă se încheie prin act sub semnătură privată;
- c) Instanța sesizată cu cererea de partaj poate suspenda pronunțarea partajului, pentru cel mult un an;
- d) Partajul poate fi făcut exclusiv prin hotărâre judecătorească.

17. În cazul în care dreptul de superficie încetează la expirarea termenului, proprietarul terenului dobândește dreptul de proprietate asupra construcției edificate de superficial prin accesiune:

- a) Cu obligația de a plăti valoarea la care construcția a fost edificată;
- b) Cu obligația de a plăti valoarea de circulație a clădirii de la data expirării termenului;
- c) Fără nicio obligație;
- d) Cu obligația de a plăti jumătate din valoarea de circulație a clădirii de la data expirării termenului.

18. Dreptul de administrare asupra unui bun proprietate publică:

- a) Poate fi exercitat de persoane fizice;
- b) Poate fi exercitat de orice persoană;
- c) Impune plata unei chirii lunare;
- d) Poate înceta prin act de revocare emis, în condițiile legii, dacă interesul public o impune, de organul care l-a constituit.

19. În materia uzufructului:

- a) Fructele naturale percepute după constituirea uzufructului aparțin nudului proprietar;
- b) Fructele naturale percepute după constituirea uzufructului aparțin uzufructuarului;
- c) Fructele civile se cuvin nudului proprietar în totalitate;
- d) Fructele industriale percepute după constituirea uzufructului aparțin nudului proprietar.

20. Dreptul de uz reprezintă:

- a) Dreptul unei persoane de a folosi lucrul altuia și de a-i culege fructele naturale și industriale numai pentru nevoile proprii și ale familiei sale;
- b) Dreptul unei persoane de a folosi lucrul altuia și de a-i culege fructele numai pentru nevoile proprii;
- c) Dreptul unei persoane de a folosi lucrul altuia și de a-i culege fructele civile numai pentru nevoile proprii;
- d) Dreptul de a locui în locuința nudului proprietar împreună cu soțul și copiii săi.

21. Contractul:

- a) se poate încheia în mod valabil numai dacă părțile poartă negocieri prealabile;
- b) ca regulă, se încheie chiar dacă acceptarea nu a ajuns la ofertant în termenul stabilit;
- c) în momentul în care destinatarul ofertei săvârșește un act sau un fapt concludent, fără a-l înștiința pe ofertant, doar dacă potrivit naturii afacerii, acceptarea se poate face în acest mod;
- d) nu se încheie atunci când părțile s-au pus de acord asupra elementelor esențiale ale contractului, dar lasă unele elemente secundare spre a fi convenite ulterior;

22. În materia impreviziunii, instanța:

- a) nu poate dispune în niciun caz adaptarea contractului;

- b) poate dispune adaptarea contractului, cu excepția situației în care schimbarea împrejurărilor putea fi avută în vedere de către debitor, în mod rezonabil, la momentul încheierii contractului;
- c) nu poate dispune în niciun caz încetarea contractului;
- d) poate dispune adaptarea contractului, singura condiție fiind ca schimbarea împrejurărilor să fi intervenit după încheierea contractului.

23. Dreptul de a denunța unilateral contractul:

- a) poate fi exercitat oricând în cazul contractelor cu executare dintr-o dată;
- b) poate fi exercitat și în cazul contractelor încheiate pe durată nedeterminată;
- c) în contractul cu executare succesivă, poate fi exercitat cu respectarea unui termen de preaviz de 1 lună, doar după începerea executării contractului;
- d) poate fi exercitat doar dacă cealaltă parte își dă consimțământul la momentul denunțării.

24. Pactul de opțiune:

- a) reprezintă o ofertă irevocabilă de a contracta;
- b) nu trebuie să conțină toate elementele contractului pe care părțile urmăresc să îl încheie;
- c) nu se încheie prin exercitarea opțiunii în sensul acceptării de către beneficiar a declarației de voință a celeilalte părți, deoarece este nevoie de o nouă manifestare de voință din partea ambelor părți pentru încheierea valabilă a contractului;
- d) nu trebuie încheiat în forma prevăzută de lege pentru contractul pe care părțile urmăresc să îl încheie.

25. Promisiunea de a contracta:

- a) trebuie încheiată în formă autentică, în situația în care promitentul-vânzător a promis vânzarea unui bun imobil;
- b) dă dreptul beneficiarului de a obține daune-interese în caz de neexecutare a promisiunii;
- c) constituie convenția prin care părțile se obligă să negocieze în vederea încheierii sau modificării unui contract;
- d) în caz de neexecutare, dă dreptul beneficiarului la reziliere.

26. În materia stipulației pentru altul:

- a) beneficiarul trebuie să fie întotdeauna determinat;
- b) dacă beneficiarul nu există în momentul în care promitentul trebuie să își execute obligația, stipulația profită stipulantului, fără a agrava însă sarcina promitentului;
- c) dacă terțul beneficiar nu acceptă stipulația, dreptul său profită promitentului;
- d) nici promitentul nici stipulantul nu pot revoca stipulația.

27. În materia simulației, contractul secret:

- a) produce efecte și între succesorii universali sau cu titlu universal ai părților, dacă din stipulația părților sau din natura contractului nu rezultă contrariul;
- b) produce efecte față de terții de bună-credință;

- c) produce efecte între părți chiar dacă nu îndeplinește condițiile de fond cerute de lege pentru încheierea sa valabilă;
- d) nu poate fi invocat de către terți împotriva părților când contractul secret le vatamă drepturile.

28. Cesiunea contractului:

- a) poate avea loc chiar și după executarea integrală a prestațiilor;
- b) presupune obligația de garanție a cedentului pentru validitatea contractului;
- c) nu trebuie încheiată în forma cerută de lege pentru validitatea contractului cedat;
- d) va produce efecte din momentul în care substituirea este notificată cocontractantului cedat, chiar dacă acesta nu a consimțit în mod anticipat la substituire.

29. Nu reprezintă cauză de încetare a contractului:

- a) executarea contractului;
- b) acordul de voință al părților;
- c) expirarea termenului;
- d) intervenirea unui risc contractual asumat de una dintre părți.

30. În materia gestiunii de afaceri ca fapt juridic licit, gerantul:

- a) moștenitorii gerantului nu sunt ținuți să continue gestiunea, chiar dacă au cunoștință de aceasta;
- b) este îndreptățit la restituire potrivit regulilor aplicabile îmbogățirii fără justă cauză;
- c) răspunde doar pentru prejudiciile cauzate geratului cu intenție sau din culpă gravă, dacă a urmărit să îl apere pe gerat de o pagubă iminentă;
- d) este ținut față de terții cu care a contractat, chiar dacă a acționat în numele geratului.

31. Este supusă restituirii plata care:

- a) s-a făcut cu titlu de gestiune de afaceri;
- b) s-a făcut cu titlu de liberalitate;
- c) s-a făcut înainte de împlinirea termenului suspensiv dacă s-a făcut prin dol sau violență;
- d) s-a făcut înainte de împlinirea termenului suspensiv dacă s-a făcut prin eroare sau dol.

32. Sunt cazuri de înlăturare a răspunderii civile:

- a) cazul fortuit, chiar dacă părțile au convenit contrariul;
- b) situația în care o persoană a cauzat un prejudiciu prin exercițiul abuziv al drepturilor sale;
- c) situația în care părțile stipulează în contract o clauză prin care se înlătură răspunderea pentru prejudiciu material cauzat altuia printr-o faptă săvârșită cu intenție sau din culpă gravă;
- d) situația în care părțile stipulează în contract o clauză prin care se înlătură răspunderea pentru prejudiciile cauzate printr-o simplă imprudență sau neglijență, bunurilor victimei.

33. Este adevărat că:

- a) minorul care nu a împlinit 14 ani răspunde pentru prejudiciul cauzat, dacă nu se dovedește că a fost lipsit de discernământ la data săvârșirii faptei;
- b) lipsa discernământului nu îl scutește pe autorul prejudiciului de plata unei indemnizații către victimă ori de câte ori nu poate fi angajată răspunderea persoanei care avea, potrivit legii, îndatorirea de a-l supraveghea;
- c) minorul care a împlinit 14 ani nu răspunde pentru prejudiciul cauzat, dacă nu se dovedește că a fost lipsit de discernământ la data săvârșirii faptei;
- d) cel care l-a determinat pe altul să cauzeze un prejudiciu altuia nu răspunde solidar cu autorul faptei.

34. Persoanele care răspund pentru o faptă prejudiciabilă:

- a) sunt ținute divizibil, fiecare pentru procentul de culpă față de cel prejudiciat;
- b) vor contribui întotdeauna în mod egal la repararea prejudiciului;
- c) cauzată de fapta altuia se pot întoarce împotriva aceluia care a cauzat prejudiciul, chiar dacă acesta din urmă nu este răspunzător pentru prejudiciul cauzat;
- d) solidaritatea operează numai față de cel prejudiciat.

35. Repararea prejudiciului:

- a) se va face prin echivalent dacă victima nu este interesată de reparația în natură;
- b) se face întotdeauna în natură;
- c) viitor poate avea loc chiar dacă producerea prejudiciului este îndoielnică;
- d) nu poate fi dispusă pentru prejudiciul suferit prin pierderea unei șanse.

36. În materia remiterii de datorie:

- a) remiterea de datorie consimțită unuia dintre debitorii solidari îi liberează pe ceilalți codebitori;
- b) codebitorii solidari vor continua să răspundă pentru tot, chiar dacă creditorul nu și-a rezervat în mod expres această posibilitate;
- c) dacă s-a făcut numai în favoarea unuia dintre codebitorii solidari, nu înlătură solidaritatea celorlalți codebitori față de creditor;
- d) dacă creditorul și-a rezervat în mod expres posibilitatea de a cere codebitorilor solidari să răspundă pentru tot, aceștia nu vor avea drept de regres împotriva debitorului beneficiar al remiterii de datorie.

37. Solidaritatea:

- a) între debitori se prezumă în toate cazurile;
- b) se prezumă între debitorii unei obligații contractate în exercițiul activității unei întreprinderi, dacă prin lege nu se prevede altfel;
- c) presupune că creditorul nu poate cere plata oricăruia dintre debitorii solidari, aceștia având posibilitatea de a opune beneficiul de diviziune;
- d) presupune că urmărirea pornită contra unuia dintre debitorii solidari îl împiedică pe creditor să se îndrepte împotriva celorlalți codebitori.

38. În materia plății:

- a) debitorul care a executat prestația poate cere restituirea, invocând incapacitatea sa la data executării;
- b) plata făcută unui creditor incapabil nu liberează pe debitor, chiar dacă profită în totalitate creditorului;
- c) plata făcută cu bună-credință unui creditor aparent nu este valabilă, dacă ulterior se dovedește că acesta nu era adevăratul creditor;
- d) plata făcută cu nesocotirea unui sechestru sau a unei popriri, pentru a opri efectuarea plății de către debitor nu îi împiedică pe creditorii care au obținut luarea măsurii să ceară din nou plata

39. Plata:

- a) poate consta doar în remiterea unei sume de bani;
- b) stinge obligația atunci când prestația datorată este executată de bunăvoie;
- c) făcută de un incapabil este întotdeauna supusă restituirii;
- d) poate fi făcută doar de către debitor.

40. În lipsa acordului părților, imputația plății:

- a) se face întotdeauna de către creditor;
- b) de către debitor se poate face și asupra unei datorii care nu este încă exigibilă cu preferință față de o datorie scadentă, chiar dacă creditorul nu a consimțit la o plată anticipată;
- c) se face de către debitor, mai întâi asupra cheltuielilor, apoi asupra dobânzilor și, la urmă, asupra capitalului;
- d) în lipsa unei indicații din partea debitorului, se va face de către creditor asupra oricărei datorii, chiar și asupra unei datorii neexigibile.

41. Dacă creditorul refuză, în mod nejustificat, plata oferită în mod corespunzător de către debitor:

- a) acesta preia riscul imposibilității de executare a obligației;
- b) debitorul este ținut să restituie fructele culese după punerea în întârziere a creditorului;
- c) debitorul nu se poate libera de obligația sa prin consemnarea bunului;
- d) acesta nu este ținut să acopere cheltuielile de conservare a bunului datorat.

42. Debitorul nu este de drept în întârziere:

- a) dacă obligația nu putea fi executată în mod util decât într-un anumit timp, pe care debitorul l-a lăsat să treacă;
- b) dacă obligația se naște din săvârșirea unei fapte ilicite extracontractuale;
- c) dacă și-a manifestat în mod neîndoielnic față de un terț intenția de a nu executa obligația;
- d) dacă nu a executat obligația imediat, deși exista urgență.

- 43. În cazul debitorului pus în întârziere, căruia prin notificare i s-a oferit un termen de 30 zile pentru executarea obligației, creditorul poate, înainte de expirarea termenului:**
- a) să treacă la executarea silită a obligației;
 - b) să ceară daune-interese;
 - c) să obțină rezilierea contractului;
 - d) să obțină reducerea propriei obligații corelative.
- 44. În cazul neexecutării obligației contractuale, debitorul este ținut:**
- a) la repararea integrală a prejudiciului, chiar dacă creditorul a contribuit la producerea prejudiciului;
 - b) la repararea prejudiciilor pe care le-a prevăzut sau pe care putea să le prevadă ca urmare a neexecutării, în orice situație;
 - c) la plata despăgubirilor pentru prejudiciile pe care creditorul le-ar fi putut evita cu o minimă diligență;
 - d) inclusiv la repararea prejudiciilor nepatrimoniale.
- 45. În cazul în care o obligație constând în plata unei sume de bani nu este executată la scadență:**
- a) creditorul are dreptul doar la rezilierea contractului;
 - b) creditorul are dreptul la daune-interese moratorii, de la scadență până la momentul plății, însă numai dacă dovedește un prejudiciu;
 - c) creditorul are dreptul doar la repararea prejudiciului cauzat prin neexecutare;
 - d) creditorul are dreptul la daune-interese moratorii, de la scadență până la momentul plății, fără să dovedească vreun prejudiciu, iar debitorul nu are dreptul să facă dovada ca prejudiciul suferit de creditor ca urmare a întârzierii plății ar fi mai mic.
- 46. Clauza penală:**
- a) presupune că în caz de neexecutare, creditorul poate cere doar clauza penală;
 - b) poate fi executată doar dacă creditorul dovedește un prejudiciu;
 - c) poate fi executată, chiar dacă neexecutarea a devenit imposibilă din cauze neimputabile debitorului;
 - d) debitorul nu se poate libera oferind despăgubirea convenită.
- 47. Creditorul nu poate cere atât executarea în natură a obligației, cât și clauza penală, atunci când:**
- a) penalitatea a fost stipulată pentru neexecutarea obligației la timp;
 - b) penalitatea a fost stipulată pentru neexecutarea obligației la locul stabilit;
 - c) executarea obligației a devenit imposibilă din cauze neimputabile debitorului;
 - d) creditorul acceptă, fără rezerve, executarea obligației.
- 48. Rezoluțiunea unilaterală a contractului:**
- a) poate avea loc oricând;
 - b) poate opera numai cu acordul ambelor părți contractante;
 - c) poate avea loc atunci când debitorul se află de drept în întârziere;
 - d) produce efecte doar pentru viitor.

49. Rezilierea:

- a) poate opera de drept în cazurile în care părțile convin astfel;
- b) nu poate fi dispusă de instanță;
- c) operează retroactiv, ca regulă;
- d) prevăzută într-un pact comisoriu, produce efecte fără punerea în întâziere, chiar dacă părțile nu au prevăzut expres obligațiile a căror neexecutare atrage rezilierea.

50. Nu este considerată nescrisă clauza prin care părțile stipulează că:

- a) creditorul are dreptul la rezoluțiune atunci când neexecutarea este de mică însemnătate;
- b) creditorul are dreptul la reziliere chiar dacă neexecutarea este de mică însemnătate și nu are caracter repetat;
- c) părțile stipulează că rezoluțiunea intervine din simplul fapt al neexecutării, fără a fi necesară punerea în întâziere;
- d) subrogația consimțită de creditor operează doar cu consimțământul debitorului;

51. Excepția de neexecutare a contractului:

- a) produce efecte, chiar dacă potrivit uzanțelor dintre părți rezultă că partea care o invocă trebuie să execute obligațiile mai întâi;
- b) este o cauză justificativă de neexecutare a obligației;
- c) poate fi invocată în orice contract, chiar și în contractele unilaterale;
- d) poate fi invocată chiar dacă este contrară bunei credințe.

52. Creditorul titular al unei creanțe certe și exigibile poate exercita acțiunea oblică:

- a) chiar și cu privire la drepturile și acțiunile strâns legate de persoana debitorului;
- b) dacă debitorul său refuză să își exercite drepturile și acțiunile, în prejudiciul creditorului;
- c) dacă debitorul său se află în imposibilitate obiectivă de a exercita un drept sau o acțiune;
- d) numai dacă creanța sa este identică din punct de vedere valoric cu valoarea dreptului exercitat prin acțiunea oblică.

53. Acțiunea revocatorie poate fi intentată:

- a) oricând, fiind imprescriptibilă;
- b) doar dacă creanța este exigibilă la data producerii prejudiciului;
- c) dacă creditorul-reclamant dovedește un prejudiciu;
- d) față de actele juridice încheiate de debitor, acestea fiind nule în cazul admiterii acțiunii.

54. Cesiunea de creanță:

- a) nu poate fi cu titlu gratuit;
- b) transferă toate drepturile pe care cedentul le are în legătură cu creanța cedată, cu excepția drepturilor de garanție și accesoriile creanței cedate;
- c) nu poate avea ca obiect creanțe declarate netransmisibile de lege;
- d) privitoare la o sumă de bani nu poate fi parțială.

55. În ceea ce privește cesiunea de creanță, este adevărat că:

- a) este necesar acordul debitorului;
- b) debitorul nu are dreptul să fie despăgubit pentru cheltuielile suplimentare cauzate de cesiune;
- c) în cazul în care cesiunea i-a devenit opozabilă prin comunicare, debitorul cedat nu mai poate opune cesionarului compensația pe care o putea invoca în raporturile cu cedentul;
- d) în cazul în care cesiunea i-a devenit opozabilă prin acceptare, debitorul cedat nu mai poate opune cesionarului compensația pe care o putea invoca în raporturile cu cedentul;

56. În materia preluării de datorie:

- a) debitorul inițial este liberat de datorie, chiar dacă noul debitor era insolvabil la data când a preluat datoria;
- b) creditorul nu se poate prevala în contra noului debitor de drepturile pe care le are în legătură cu datoria preluată;
- c) preluarea datoriei nu are niciun efect asupra existenței garanțiilor creanței, dacă acestea pot fi despărțite de persoana debitorului;
- d) noul debitor poate opune creditorului compensația.

57. Novația:

- a) presupune că ipotecile care garantează creanța inițială vor însoți noua creanță, chiar dacă aceasta nu s-a prevăzut în mod expres;
- b) nu se prezumă, *animus novandi* trebuie să fie neîndoiește;
- c) consimțită de un creditor solidar este opozabilă celorlalți creditori pentru întreaga creanță;
- d) care operează între creditor și unul dintre debitorii solidari nu îi liberează pe ceilalți codebitori cu privire la creditor.

58. Compensația:

- a) nu operează deplin drept chiar dacă există două datorii certe, lichide și exigibile și care au ca obiect o sumă de bani sau o anumită cantitate de bunuri fungibile de aceeași natură;
- b) are loc atunci când datoria are ca obiect restituirea bunului dat în depozit sau cu titlu de comodat;
- c) nu are loc atunci când are ca obiect un bun insesizabil;
- d) are loc atunci când creanța rezultă dintr-un act făcut cu intenția de a păgubi.

59. În materia compensației:

- a) termenul de grație acordat pentru plata uneia dintre datorii nu împiedică realizarea compensației;
- b) termenul de grație acordat pentru plata uneia dintre datorii împiedică realizarea compensației;
- c) compensația are loc și în detrimentul drepturilor dobândite de un terț;
- d) se poate renunța la compensație în detrimentul drepturilor dobândite de un terț.

60. Confuziunea:

- a) operează dacă datoria și creanța se găsesc în același patrimoniu, dar în mase de bunuri diferite;
- b) care operează prin reunirea calităților de fideiutor și creditor ori de fideiutor și debitor stinge obligația principală;
- c) are ca efect stingerea ipotecilor, dacă calitatea de creditor ipotecar și de proprietar al bunului ipotecat se întrunesc în aceeași persoană;
- d) stinge drepturile dobândite anterior de terți în legătură cu creanța stinsă.

DREPT CIVIL – ANUL III

1. Prețul contractului de vânzare-cumpărare:

- a) Nu poate fi în niciun caz determinabil;
- b) Nu poate fi determinat, niciodată, de către un terț;
- c) Trebuie să fie serios și determinat sau cel puțin determinabil;
- d) Poate fi stabilit și în produse, nu doar într-o sumă de bani.

2. În materia promisiunii de vânzare:

- a) Dacă una dintre părțile promisiunii bilaterale de vânzare refuză să încheie contractul promis, cealaltă parte poate cere pronunțarea unei hotărâri care să țină loc de contract, fără ca celelalte condiții de validitate să fie îndeplinite;
- b) Dreptul la acțiune în vederea pronunțării unei hotărâri care să țină loc de contract se prescrie în termen de 6 luni de la data la care contractul trebuia încheiat;
- c) Dreptul la acțiune în vederea pronunțării unei hotărâri care să țină loc de contract se prescrie în termen de 1 an de la data la care contractul trebuia încheiat;
- d) Orice refuz de încheiere a contractului promis deschide calea acțiunii în vederea pronunțării unei hotărâri care să țină loc de contract.

3. Obligațiile principale ale vânzătorului sunt:

- a) Să transmită bunul vândut;
- b) Să predea bunul vândut;
- c) Să îl garanteze pe cumpărător doar contra evicțiunii;
- d) Să îl garanteze pe cumpărător doar contra viciilor bunului.

4. În materia incapacității de a cumpăra drepturi litigioase:

- a) Judecătorii nu pot cumpăra niciun drept litigios;
- b) Judecătorii pot cumpăra prin persoane interpose drepturi litigioase care sunt de competența instanței judecătorești în a cărei circumscripție își desfășoară activitatea;
- c) Judecătorii nu pot cumpăra, nici direct și nici prin persoane interpose, drepturi litigioase care sunt de competența instanței judecătorești în a cărei circumscripție își desfășoară activitatea;
- d) Judecătorii pot cumpăra direct, fără nicio excepție, un dreptul litigios.

5. În materia contractului de vânzare:

- a) Dreptul este litigios dacă există un proces început și neterminat cu privire la existența sau întinderea sa.
- b) Nu poate fi transmis prin vânzare un dezmembrământ al dreptului de proprietate;
- c) Dreptul este litigios chiar dacă nu s-a început procesul, dar urmează să fie introdusă acțiunea cu privire la existența dreptului.
- d) Incapacitățile de a cumpăra nu se aplică, în niciun caz, în cazul cumpărării prin licitație publică.

6. În materia vânzării unui bun viitor:

- a) Cumpărătorul dobândește proprietatea în momentul în care bunul s-a realizat;
- b) Cumpărătorul dobândește proprietatea în momentul în care bunul i-a fost predat;
- c) Când bunul se realizează numai parțial, cumpărătorul nu poate solicita reducerea corespunzătoare a prețului;
- d) Când bunul se realizează numai parțial, cumpărătorul poate solicita numai reducerea corespunzătoare a prețului.

7. În materia contractului de vânzare:

- a) Când prețul se determină în funcție de greutatea lucrului vândut, la stabilirea cuantumului său se ține seama de greutatea ambalajului;
- b) Clauzele îndoielnice în contractul de vânzare se interpretează în favoarea vânzătorului;
- c) În lipsă de stipulație contrară, cheltuielile pentru încheierea contractului de vânzare sunt în sarcina vânzătorului;
- d) În lipsă de stipulație contrară, sumele plătite în temeiul unei promisiuni de vânzare reprezintă un avans din prețul convenit.

8. În materia predării bunului vândut:

- a) Obligația de a preda bunul nu se întinde și la accesoriile sale;
- b) Predarea bunului mobil se poate face numai prin remiterea materială;
- c) Predarea imobilului se face prin punerea acestuia la dispoziția cumpărătorului, liber de orice bunuri ale vânzătorului;
- d) Bunul trebuie să fie predat în starea în care se afla în momentul predării.

9. În materia garanției contra evicțiunii:

- a) Acela care este obligat să garanteze contra evicțiunii nu poate să evingă;
- b) Garanția este datorată împotriva evicțiunii ce rezultă din pretențiile unui terț numai dacă acestea sunt întemeiate pe un drept născut ulterior vânzării;
- c) Garanția nu este datorată împotriva evicțiunii ce provine din fapte imputabile vânzătorului;
- d) Obligația de garanție contra evicțiunii este divizibilă între debitori.

10. Prin contractul de vânzare:

- a) Părțile nu pot conveni să extindă obligația de garanție contra evicțiunii;
- b) Părțile pot conveni să restrângă obligația de garanție contra evicțiunii;
- c) Părțile nu pot conveni să îl exonereze pe vânzător de orice garanție contra evicțiunii;
- d) Niciun răspuns nu este corect.

11. În materia garanției contra viciilor bunului vândut:

- a) Este ascuns acel viciu care, la data predării, nu putea fi descoperit, fără asistență de specialitate, de către un cumpărător prudent și diligent;
- b) Garanția este datorată dacă viciul nu exista la data predării bunului;
- c) Vânzătorul datorează garanție contra viciilor și în ipoteza în care cumpărătorul le cunoștea la încheierea contractului;

- d) Clauza care înlătură sau limitează răspunderea pentru vicii este valabilă în privința viciilor pe care vânzătorul le-a cunoscut la data încheierii contractului.

12. În materia contractului de vânzare, dreptul de preemțiune:

- a) Este recunoscut doar în cazul bunurilor imobile;
- b) În cazul bunurilor imobile, nu se notează în cartea funciară;
- c) Este divizibil;
- d) Nu poate fi cedat.

13. În materia contractului de locațiune:

- a) Numai bunurile imobile pot face obiectul contractului de locațiune;
- b) Chiria poate consta doar într-o sumă de bani;
- c) Durata contractului nu poate fi mai mare de 49 de ani;
- d) Durata contractului nu poate fi mai mare de 99 de ani.

14. Locatorul are următoarele obligații:

- a) să efectueze toate reparațiile care sunt necesare pentru a menține bunul în stare corespunzătoare de întrebuințare pe toată durata locațiunii;
- b) să efectueze reparațiile locative a căror necesitate rezultă din folosința obișnuită a bunului;
- c) să îl garanteze, în toate cazurile, pe locatar de tulburarea cauzată prin fapta unui terț care nu pretinde vreun drept asupra bunului;
- d) să asigure locatarului doar o folosință liniștită a bunului pe tot timpul locațiunii.

15. Contractele de locațiune:

- a) Încheiate prin înscris sub semnătură privată constituie, în toate cazurile, titluri executorii pentru plata chiriei la termenele și în modalitățile stabilite în contract;
- b) Încheiate prin înscris sub semnătură privată constituie titluri executorii pentru plata chiriei la termenele și în modalitățile stabilite în contract numai dacă au fost înregistrate la organele fiscale;
- c) Nu constituie în nicio situație titluri executorii, fiind necesară sesizarea instanței de judecată;
- d) Încetează prin moartea locatorului sau a locatarului.

16. Locatarul:

- a) Este obligat, la încetarea locațiunii, în toate cazurile, să restituie bunul luat în locațiune în starea în care l-a primit;
- b) Răspunde pentru degradarea bunului închiriat în timpul folosinței sale, inclusiv cea cauzată de incendiu, dacă nu dovedește că a survenit fortuit;
- c) Nu răspunde pentru degradarea cauzată de membrii familiei sale;
- d) Trebuie să restituie bunurile mobile luate în locațiune în locul unde se află locatorul la încetarea locațiunii.

17. Contractul de mandat:

- a) Poate fi cu titlu gratuit sau cu titlu oneros;
- b) Încheiat între două persoane fizice se prezumă a fi cu titlu oneros, în toate cazurile;

- c) Încheiat pentru acte de exercitare a unei activități profesionale se prezumă a fi cu titlu gratuit.
- d) Nu se poate încheia verbal, încheierea lui în formă autentică fiind obligatorie.

18. În materia contractului de mandat:

- a) Mandatul general îl autorizează pe mandatar să efectueze acte de conservare, de administrare și de dispoziție;
- b) Mandatarul poate să depășească limitele stabilite prin mandat, în toate cazurile;
- c) Mandatarul nu datorează dobânzi pentru sumele întrebuințate în folosul său începând din ziua întrebuințării;
- d) Mandantul, în lipsa unei convenții contrare, este obligat să pună la dispoziția mandatarului mijloacele necesare executării mandatului.

19. În materia revocării mandatului:

- a) Mandantul poate oricând revoca mandatul, expres sau tacit, indiferent de forma în care contractul de mandat a fost încheiat și chiar dacă a fost declarat irevocabil;
- b) Împuternicirea dată unui nou mandatar pentru aceeași afacere nu revocă mandatul inițial;
- c) Revocarea mandatului nu poate fi considerată nejustificată în niciun caz;
- d) Mandantul care revocă mandatul nu mai este ținut să își execute obligațiile față de mandatar.

20. În materia renunțării mandatarului:

- a) Mandatarul poate renunța oricând la mandat, fără nicio formalitate;
- b) În caz de renunțare la mandat, mandatarul este ținut să notifice renunțarea sa mandantului;
- c) Dacă mandatul este cu titlu oneros, mandatarul nu mai poate pretinde nicio remunerație;
- d) Mandatarul este obligat să îl despăgubească pe mandant pentru prejudiciile suferite prin efectul renunțării, fără nicio excepție.

21. În materia deschiderii moștenirii:

- a) Moștenirea unei persoane juridice se deschide la momentul dizolvării acesteia;
- b) Moștenirea unei persoane fizice se deschide la momentul dispariției acesteia;
- c) Moștenirea se deschide, ca regulă, la ultimul domiciliu al defunctului;
- d) Dovada ultimului domiciliu se face, în toate cazurile, cu certificatul de deces.

22. În materia transmiterii moștenirii:

- a) Patrimoniul lui *de cuius* se poate transmite doar prin moștenire legală;
- b) O parte din patrimoniul defunctului se poate transmite prin moștenire testamentară, iar cealaltă parte prin moștenire legală;
- c) Sunt lovite de nulitate relativă, actele prin care se acceptă o moștenire înainte de deschiderea ei;
- d) Moștenirea legală nu poate coexista împreună cu moștenirea testamentară.

23. Este de drept nedemnă de a moșteni:

- a) Persoana condamnată penal pentru săvârșirea unei infracțiuni cu intenția de a-l ucide pe cel care lasă moștenirea;
- b) Persoana condamnată penal pentru săvârșirea cu intenție a unei infracțiuni față de cel care lasă moștenirea;
- c) Persoana condamnată penal pentru săvârșirea, după deschiderea moștenirii, a unei infracțiuni cu intenția de a-l ucide pe un alt succesor;
- d) Persoana care a săvârșit, înainte de deschiderea moștenirii, o infracțiune față de *cuius*.

24. În materia nedemnității:

- a) Nedemnitatea de drept poate fi constatată oricând;
- b) Nedemnitatea de drept poate fi invocată în termen de un an de la data deschiderii moștenirii, sub sancțiunea decăderii;
- c) Nedemnitatea judiciară poate fi declarată în termen de 2 ani de la data deschiderii moștenirii;
- d) Introducerea acțiunii în constatarea nedemnității nu reprezintă un act de acceptare tacită a moștenirii.

25. Poate fi declarată nedemnă de a moșteni.

- a) Persoana care a săvârșit o faptă gravă împotriva celui care lasă moștenirea;
- b) Persoana care a distrus testamentul defunctului;
- c) Persoana care, cu rea-credință, a falsificat testamentul defunctului;
- d) Persoana care, din culpă, a săvârșit o faptă împotriva celui care lasă moștenirea.

26. În materia efectelor nedemnității:

- a) Nedemnul poate fi înlăturat doar de la moștenirea legală;
- b) Nedemnul este înlăturat atât de la moștenirea legală, cât și de la cea testamentară;
- c) Efectele nedemnității pot fi înlăturate prin reabilitarea nedemnului;
- d) Efectele nedemnității de drept sau judiciare pot fi înlăturate tacit prin testament.

27. Rudele defunctului vin la moștenire în următoarea ordine:

- a) Descendenții, ascendenții ordinari, ascendenții privilegiați și colateralii privilegiați, colateralii ordinari;
- b) Descendenții, ascendenții ordinari, colateralii privilegiați, colateralii ordinari, ascendenții privilegiați;
- c) Descendenții, ascendenții privilegiați și colateralii privilegiați, ascendenții ordinari, colateralii ordinari;
- d) Descendenții, ascendenții privilegiați, ascendenții ordinari, colateralii privilegiați, colateralii ordinari.

28. În materia reprezentării succesoriale:

- a) Pot veni la moștenire prin reprezentare succesorală numai descendenții copiilor defunctului;
- b) Pot veni la moștenire prin reprezentare succesorală numai descendenții copiilor defunctului și descendenții fraților sau surorilor defunctului;
- c) Reprezentarea nu operează dacă reprezentant este nedemn față de reprezentat;

- d) Reprezentarea nu operează dacă reprezentantul a renunțat la moștenirea lăsată de reprezentat.

29. Cota soțului supraviețuitor:

- a) $1/2$ din moștenire, dacă vine în concurs cu descendenții;
- b) $1/3$ din moștenire dacă vine în concurs cu ascendenții ordinari;
- c) $3/4$ din moștenire dacă vine în concurs cu ascendenții privilegiați;
- d) $1/4$ din moștenire dacă vine în concurs cu descendenții.

30. Dreptul de abitație al soțului supraviețuitor.

- a) Nu poate fi restrâns în nicio situație;
- b) Este gratuit, inalienabil și insesizabil;
- c) Nu încetează în ipoteza recăsătoririi soțului supraviețuitor;
- d) Este un drept viager.

31. Donația:

- a) Se încheie prin înscris sub semnătură privată;
- b) Se încheie prin înscris autentic, sub sancțiunea nulității relative.
- c) Se încheie prin înscris autentic, sub sancțiunea nulității absolute;
- d) Este valabilă atunci când cuprinde clauze ce permit donatorului să o revoce prin voința sa.

32. În materia donației:

- a) Donatorul răspunde, în toate cazurile, pentru viciile ascunse ale bunului donat;
- b) În cazul donației cu sarcini, în limita valorii acestora, donatorul răspunde pentru viciile ascunse;
- c) Donatorul nu răspunde pentru evicțiune, în nicio situație;
- d) Dispunătorul răspunde exclusiv pentru dol.

33. Donația se revocă pentru ingratitudine în următoarele cazuri:

- a) Dacă donatarul a atentat exclusiv la viața donatorului;
- b) Dacă donatarul se face vinovat de fapte penale, cruzimi sau injurii grave față de donator;
- c) Dacă donatarul refuză în mod nejustificat să asigure alimente donatorului ajuns în nevoie, fără a se avea în vedere limita valorii actuale a bunului donat;
- d) Niciuna dintre situații nu este corectă.

34. Donațiile făcute viitorilor soți în vederea căsătoriei și donațiile între soți:

- a) Donațiile făcute viitorilor soți, sub condiția încheierii căsătoriei, produc efecte chiar și în cazul în care căsătoria nu se încheie;
- b) Orice donație încheiată între soți este revocabilă chiar și după divorț;
- c) Nulitatea căsătoriei atrage nulitatea absolută a donației făcute soțului de rea-credință;
- d) Nulitatea căsătoriei atrage nulitatea relativă a donației făcute soțului de rea-credință.

35. În materia testamentului:

- a) Testamentul este actul unilateral, personal și irevocabil;
- b) Sub sancțiunea nulității absolute a testamentului, două sau mai multe persoane nu pot dispune, prin același testament, una în favoarea celeilalte sau în favoarea unui terț;
- c) Sub sancțiunea nulității relative a testamentului, două sau mai multe persoane nu pot dispune, prin același testament, una în favoarea celeilalte sau în favoarea unui terț;
- d) Testamentul ordinar poate fi exclusiv olograf.

36. Testamentul privilegiat:

- a) Se semnează doar de testator și de agentul instrumentator;
- b) Devine caduc, în toate cazurile, la 15 zile de la data când dispunătorul ar fi putut să testeze în vreuna dintre formele ordinare;
- c) Devine caduc la 15 zile de la data când dispunătorul ar fi putut să testeze în vreuna dintre formele ordinare, cu excepției dispoziției testamentare prin care se recunoaște un copil;
- d) Devine caduc la data când dispunătorul ar fi putut să testeze în vreuna dintre formele ordinare, cu excepției dispoziției testamentare prin care se recunoaște un copil.

37. În materia revocării voluntare a testamentului:

- a) Un testament poate fi revocat expres, în tot sau în parte, doar printr-un act autentic notarial;
- b) Un testament nu poate fi revocat printr-un alt testament ulterior;
- c) Testatorul poate revoca testamentul olograf și prin distrugerea, ruperea sau ștergerea sa;
- d) Efectele revocării sunt înlăturate în caz de caducitate sau revocare a testamentului ulterior.

38. Reserva succesorală:

- a) Este partea din bunurile moștenirii la care moștenitorii rezervatari au dreptul în virtutea legii, chiar împotriva voinței defunctului;
- b) Este partea din bunurile moștenirii la care moștenitorii rezervatari au dreptul doar cu acordul defunctului;
- c) Reprezintă o pătrime din cota succesorală care, în absența liberalităților sau dezmoștenirilor, i s-ar fi cuvenit ca moștenitor legal;
- d) Soțul supraviețuitor nu are dreptul la rezerva succesorală, nefiind moștenitor rezervatar.

39. Reducțiunea liberalităților excesive:

- a) După deschiderea moștenirii, liberalitățile care încalcă rezerva succesorală sunt supuse reducțiunii, din oficiu;
- b) După deschiderea moștenirii, liberalitățile care încalcă rezerva succesorală sunt supuse reducțiunii, la cerere;
- c) Reducțiunea liberalităților excesive poate fi cerută exclusiv de către moștenitorii rezervatari;
- d) Se poate realiza doar pe cale judecătorească.

40. În materia transmiterii moștenirii:

- a) Cel chemat la moștenire în temeiul legii sau al voinței defunctului nu poate renunța la moștenire;
- b) Dreptul de opțiune succesorală se exercită în termen de 6 luni de la data deschiderii moștenirii;
- c) Moștenirea nu poate fi acceptată tacit;
- d) Dreptul de opțiune succesorală se exercită în termen de un an de la data deschiderii moștenirii.

DREPT PROCESUAL CIVIL

1. Potrivit principiului rolului judecătorului în aflarea adevărului:

- a) în scopul pronunțării unei hotărâri temeinice și legale, judecătorul este în drept să dispună administrarea probelor pe care le consideră necesare chiar dacă părțile nu se împotrivesc;
- b) judecătorul dă sau restabilește întotdeauna calificarea juridică a actelor sau faptelor deduse judecății, chiar dacă părțile le-au dat o altă denumire;
- c) judecătorul poate invoca din oficiu încălcarea normelor juridice de ordine publică, mai puțin nulitatea absolută;
- d) judecătorul trebuie să se pronunțe asupra a tot ceea ce s-a cerut, fără însă a depăși limitele investiției, fără nicio excepție.

2. În ceea ce privește acțiunea civilă:

- a) autorul trebuie să aibă capacitate procesuală de folosință, sub sancțiunea nulității relative a cererii formulate de acesta;
- b) lipsa calității procesuale a autorului atrage respingerea acțiunii ca fiind formulată de o persoană fără calitate;
- c) interesul, ca și condiție de exercitare a acesteia, trebuie să fie întotdeauna născut și actual;
- d) calitatea de parte ca o condiție de exercitare a acesteia, nu se poate transmite.

3. Cererea de recuzare:

- a) determină suspendarea judecății, spre deosebire de declarația de abținere;
- b) se va judeca împreună cu cererea de abținere dacă la același termen s-au formulat cererile pentru motive diferite;
- c) se poate doar în scris, arătându-se cazul de incompatibilitate și probele de care partea înțelege să se folosească;
- d) este respinsă ca neîntemeiată dacă este formulată după începerea oricărei dezbateri.

4. Spre deosebire de cererea de intervenție accesorie:

- a) cererea de intervenție principală se poate admite în principiu de către instanță prin încheiere interlocutorie;
- b) cererea de intervenție principală poate fi făcută până la închiderea dezbaterilor, în tot cursul judecății, chiar și în căile extraordinare de atac.
- c) judecarea cererii de intervenție principală poate fi disjunctă pentru a fi judecată separat;
- d) în cazul cererii de intervenție principală, după admiterea în principiu, părțile nu sunt obligate să depună întâmpinare.

5. În ce privește intervenția forțată:

- a) chematul în garanție nu poate să cheme în garanție o altă persoană;
- b) spre deosebire de cererea de chemare în garanție, chemarea în judecată a altei persoane poate fi făcută atât de reclamant, cât și de intervenientul principal și se va depune cel mai târziu până la terminarea cercetării procesului înaintea primei instanțe;
- c) în procedura necontencioasă, judecătorul va dispune din oficiu introducerea în cauză a altor persoane, chiar dacă părțile se împotrivesc;
- d) cererea de arătare a titularului dreptului va fi motivată și se va depune înaintea primei instanțe în termenul prevăzut de lege pentru depunerea întâmpinării, chiar dacă aceasta nu e obligatorie.

6. Competența după materie și valoare:

- a) pentru stabilirea valorii se vor avea în vedere accesoriile pretenției principale, precum și dobânzile, penalitățile, fructele, cheltuielile sau altele asemenea, indiferent de data scadenței;
- b) în cazul mai multor capete principale de cerere competența se stabilește în raport cu valoarea sau, după caz, cu natura ori obiectul tuturor pretențiilor cumulate;
- c) judecătoria judecă în primă instanță cererile de evacuare, cererile de declarare judecătorească morții unei persoane, cererile în materie de moștenire indiferent de valoare, precum și orice alte cereri evaluabile în bani în valoarea de până la 200.000 lei inclusiv;
- d) în materia contenciosului administrativ și fiscal competența în primă instanță conform dreptului comun aparține Curții de Apel.

7. În materia competenței teritoriale:

- a) cererea de chemare în judecată împotriva unei entități cu personalitate juridică se poate introduce la instanța competentă pentru persoana căreia, potrivit înțelegerii dintre membri, i s-a încredințat conducerea sau administrarea acesteia;
- b) în caz de pluralitate de pârâți cererea de chemare în judecată se introduce la instanța competentă pentru oricare dintre debitorii principali;
- c) în materie de asigurări, cererea privitoare la despăgubiri se va putea face doar la instanța de la domiciliul sau sediul asiguratului.
- d) cererile privitoare la drepturile reale imobiliare se introduc numai la instanța în a cărei circumscripție se află domiciliul pârâtului.

8. Sunt de competență exclusivă:

- a) cererile formulate de un consumator împotriva unui profesionist;
- b) cererile îndreptate împotriva autorităților și instituțiilor centrale sau locale;
- c) cererile privitoare la insolvență sau concordatul preventiv;
- d) cererile în materie de asigurări;

9. Excepția de necompetență:

- a) nu e de ordine publică în cazul încălcării competenței materiale;
- b) teritorială exclusivă trebuie invocată de părți ori de judecător la primul termen de judecată la care părțile sunt legal citate în fața primei instanțe și pot pune concluzii;
- c) este doar de ordine publică;
- d) fiind o excepție de ordine publică, poate fi invocată de terți în orice stare a pricinii.

10. Excepția litispendenței:

- a) este de ordine publică;
- b) sancționează pronunțarea unor hotărâri diferite;
- c) încheierea prin care s-a soluționat excepția este lipsită de cale de atac;
- d) poate fi invocată de părți sau de instanță din oficiu în orice stare a procesului în fața instanțelor de fond asemeni excepției conexității.

11. Excepția conexității, spre deosebire de excepția de litispendență:

- a) se poate invoca doar în fața instanței ulterior sesizate;
- b) poate fi invocată și din oficiu;
- c) poate fi invocată în orice stare a procesului în fața instanțelor de fond;
- d) poate fi invocată dacă una dintre pricini se află în faza recursului.

12. În materia strămutării:

- a) cererea de strămutare suspendă obligatoriu judecarea procesului;
- b) încheierea de respingere se poate atac doar cu apel;
- c) instanțele competente să soluționeze cererile de strămutare sunt: tribunalul, curtea de apel, Înalta Curte de Casație și Justiție;
- d) strămutarea pe motiv de bănuială legitimă sau de siguranță publică se poate cere în orice fază a procesului.

13. Nulitatea actului de procedură:

- a) nu poate fi acoperită în situația în care vătămarea subzistă;
- b) este relativă atunci când cerința nerespectată este instituită printr-o normă care ocrotește un interes public;
- c) are ca efect desființarea, în tot sau în parte a acestuia pentru viitor;
- d) împiedică faptul ca acesta să producă alte efecte juridice decât cele care decurg din natura lui proprie.

14. În materia nulității actelor de procedură:

- a) nulitatea relativă nu poate fi invocată direct ca motiv de apel sau recurs dacă intervine la ultimul termen de judecată, iar partea nu e prezentă;
- b) nulitatea absolută poate fi invocată de orice parte din proces, de judecător, sau după caz, de procuror, în orice stare a judecării cauzei, cu excepția cazului în care legea prevede altfel;
- c) partea interesată poate renunța la dreptul de a invoca nulitatea relativă doar printr-o mențiune expresă;
- d) excepția nulității în cursul procesului se respinge prin încheiere preparatorie.

15. Termenele procedurale:

- a) încep să curgă întotdeauna de la data comunicării actelor de procedură, fără excepții;
- b) se clasifică după durata lor în termene pe: ore, zile, săptămâni, luni, ani;
- c) se clasifică după caracterul lor în termene imperative (dilatorii) și prohibitive (peremptorii);
- d) sunt stabilite doar de lege.

16. Tribunalul judecă:

- a) cererile referitoare la înregistrările în registrele de stare civilă;
- b) cererile posesorii;
- c) cererile de evacuare;
- d) în primă instanță, toate cererile care nu sunt date prin lege în competența altor instanțe.

17. Curtea de apel judecă, în primă instanță:

- a) toate cererile care nu sunt date prin lege în competența altor instanțe;
- b) toate cererile în materie de contencios administrativ și fiscal, potrivit legii speciale;
- c) toate cererile evaluabile în bani în valoare de peste 200.000 lei;
- d) toate cererile de împărțală judiciară.

18. Conflictul de competență:

- a) este pozitiv atunci când două secții își declină reciproc competența;
- b) este negativ atunci când două instanțe se declară deopotrivă competente;
- c) pozitiv între o judecătorie și un tribunal se soluționează de instanța imediat superioară și comună instanțelor aflate în conflict;
- d) între Înalta Curte de Casație și Justiție și Curtea de Apel București se soluționează de Completul de 5 judecători.

19. Când se pune în discuție din oficiu sau la cererea părților competența instanței:

- a) aceasta va soluționa excepția necompetenței prin hotărârea asupra fondului;
- b) aceasta este obligată să se pronunțe asupra excepției de necompetență până cel târziu la închiderea dezbaterilor, dar poate administra probatoriul în același timp;
- c) la primul termen judecătorul este obligat să verifice și să stabilească dacă instanța este competentă general, material și teritorial;
- d) în cazul în care instanța se declară necompetentă, dosarul este trimis instanței judecătorești superioare.

20. Atrage nulitatea cererii de chemare în judecată:

- a) lipsa obiectului;
- b) lipsa motivelor de drept;
- c) lipsa semnăturii;
- d) lipsa contului bancar al reclamantului.

21. În procedura regularizării cererii de chemare în judecată:

- a) reclamantul va remedia lipsurile în termen de cel mult 30 de zile de la primirea comunicării, sub sancțiunea nulității condiționate de vătămare;

- b) reclamantul poate formula apel împotriva încheierii de anulare în termen de 15 zile de la data comunicării încheierii;
- c) completul căruia i-a fost repartizată cererea de chemare în judecată, dacă nu este competent dispune prin încheiere trimiterea dosarului completului specializat competent sau, după caz, secției specializate competente din cadrul instanței sesizate;
- d) cererea de reexaminare se soluționează prin încheiere definitivă în ședință publică, cu citarea părților.

22. Modificarea cererii de chemare în judecată:

- a) poate interveni numai până la primul termen la care pârâtul este legal citat;
- b) poate interveni numai până la primul termen la care reclamantul este legal citat;
- c) poate interveni oricând în cursul procesului când se înlocuiește o cerere în constatare printr-o cerere în realizare a dreptului, chiar dacă cererea în constatare nu e admisibilă;
- d) nu poate interveni niciodată peste termenul legal imperativ.

23. Întâmpinarea:

- a) este întotdeauna obligatorie;
- b) se comunică reclamantului, dacă legea nu prevede altfel;
- c) nu este scutită de taxă de timbru, cu excepțiile prevăzute de lege;
- d) nedepută în termenul prevăzut de lege atrage decăderea pârâtului din dreptul de a mai propune probe și de a invoca orice excepții, inclusiv celor de ordine publică;

24. Cererea reconvențională:

- a) se depune, sub sancțiunea decăderii, odată cu întâmpinarea sau, dacă pârâtul nu este obligat la întâmpinare, cel mai târziu la primul termen de judecată;
- b) de regulă, nu se comunică reclamantului;
- c) nu poate fi disjunsă de judecarea cererii principale în nicio situație;
- d) este obligatorie și este scutită de taxă de timbru.

25. Încheierea:

- a) prin care instanța respinge excepția necompetenței materiale, de regulă, nu are caracter interlocutoriu;
- b) este un act de procedură care are forța probantă a unui început de dovadă scrisă;
- c) se redactează de grefier în cel mult 3 zile de la data ședinței de judecată;
- d) se semnează și de procuror când participă la judecată.

26. Este definitivă:

- a) hotărârea prin care se constată că a intervenit perimarea;
- b) hotărârea prin care se constată renunțarea la judecată în fața unei secții a ÎCCJ;
- c) hotărârea prin care se constată renunțarea la dreptul pretins în fața unei secții a ÎCCJ.
- d) hotărârea pronunțată în revizuire, pentru hotărâri potrivnice;

27. Excepțiile procesuale:

- a) se clasifică în absolute și relative după caracterul imperativ sau dispozitiv al normei cu privire la care se referă excepția;

- b) pot fi unite cu fondul cauzei numai dacă pentru judecarea lor este necesar să se administreze dovezi asemănătoare ca și pentru finalizarea etapei cercetării procesului sau, după caz, pentru soluționarea fondului;
- c) relative pot fi invocate de partea care justifică un interes, cel mai târziu la primul termen de judecată după săvârșirea neregularității procedurale, în etapa cercetării procesului, chiar și după închiderea dezbaterilor în fond;
- d) absolute nu pot fi ridicate înaintea instanței de recurs în nicio situație;

28. Sunt excepții care încep printr-un efect dilatoriu și tind spre un efect peremptoriu:

- a) excepția de necompetență;
- b) excepția lipsei dovezii calității de reprezentant;
- c) excepția lipsei de interes;
- d) excepția lipsei calității procesuale.

29. În ceea ce privește probele:

- a) acestea se propun de către reclamant prin cererea de chemare în judecată, iar de către pârât prin întâmpinare, sub sancțiunea nulității dacă legea nu dispune altfel;
- b) dacă nu sunt îndestulătoare instanța poate dispune administrarea altor probe, pe care le poate ordona chiar dacă părțile se împotrivesc, însă doar după punerea în discuție a părților;
- c) administrarea lor se face în camera de consiliu, dacă legea nu dispune altfel;
- d) instanța nu mai poate reveni în nicio situație asupra probelor încuviințate.

30. Dacă una dintre părți renunță la o probă:

- a) cealaltă parte nu și-o poate însuși;
- b) instanța va putea să o administreze din oficiu;
- c) este necesar acordul expres al ambelor părți;
- d) este necesară înlocuirea probei la care se renunță cu o altă probă.

31. Înscrișul:

- a) autentic face deplină dovadă, față de orice persoană, până la declararea sa ca fals, cu privire la constatările făcute personal de către cel care a autentificat înscrișul, în condițiile legii;
- b) autentic nul absolut face deplină dovadă ca început de dovadă scrisă dacă este semnat de părți;
- c) sub semnătură privată care nu îndeplinește cerințele prevăzute de lege nu poate fi socotit nici ca început de dovadă scrisă;
- d) autentic care este întocmit fără respectarea formelor prevăzute pentru încheierea sa valabilă ori de o persoană incompatibilă este lovit de nulitate relativă.

32. Proba cu martori:

- a) este admisibilă în cazul în care legea cere forma scrisă pentru validitatea actului juridic a cărui dovadă se cere;
- b) nu este admisibilă dacă valoarea obiectului actului juridic a cărui dovadă se cere, este mai mică de 250 lei;

- c) e inadmisibilă dacă legea cere forma scrisă pentru dovedirea unui act juridic, chiar și atunci când părțile convin tacit să folosească această probă numai privitor la drepturile de care ele pot să dispună;
- d) va fi administrată potrivit legii în vigoare la data administrării ei.

33. Nu poate fi ascultat ca martor:

- a) concubinul;
- b) medicul;
- c) avocatul;
- d) verișorul.

34. Nu este scutit de a fi martor:

- a) preotul;
- b) judecătorul;
- c) asistentul medical;
- d) persoana condamnată pentru mărturie mincinoasă.

35. Presumțiile:

- a) sunt consecințele pe care legea sau judecătorul le trage dintr-un fapt cunoscut spre a stabili un fapt necunoscut;
- b) sunt doar judiciare și relative;
- c) sunt doar judiciare și absolute;
- d) judiciare sunt cele care izvorăsc din lege.

36. Este adevărat că:

- a) cercetarea la fața locului se face fără citarea părților;
- b) mărturisirea extrajudiciară poate fi invocată și în cazurile în care proba cu martori nu este admisă;
- c) experții pot fi recuzați pentru aceleași motive ca judecătorii, însă nu în aceleași condiții;
- d) dacă partea, fără motive temeinice, refuză să răspundă la interogatoriu sau nu se înfățișează, instanța va socoti automat aceste împrejurări ca o mărturisire deplină ori numai ca un început de dovadă în folosul aceluia care a propus interogatoriul.

37. Nu este adevărat că:

- a) pentru sumele datorate periodic, instanța îl va obliga pe pârât, la cererea reclamantului, după achitarea taxelor de timbru, potrivit legii, și la plata sumelor devenite exigibile după introducerea cererii;
- b) dacă în timpul deliberării, instanța găsește că sunt necesare probe sau lămuriri noi va dispune repunerea pe rol a cauzei cu citarea părților;
- c) data hotărârii este aceea la care minuta este pronunțată, potrivit legii;
- d) instanța poate acorda termen de grație debitorului chiar dacă acesta fusese pus în întârziere de către creditor să execute și nu a făcut-o.

38. Identificați afirmația eronată:

- a) deliberarea are caracter secret în toate cazurile;
- b) deliberarea, de regulă, se finalizează în aceeași zi în care s-au desfășurat dezbaterile;
- c) hotărârea membrilor completului de judecată se ia, prin excepție, cu unanimitate;
- d) înainte de a se lua hotărârea, instanța întocmește minuta care va cuprinde soluția și care arată, când este cazul, opinia separată a judecătorilor aflați în minoritate.

39. Spre deosebire de renunțarea la judecată, renunțarea la dreptul pretins:

- a) este un act de dispoziție;
- b) nu poate fi efectuată prin declarație verbală în fața instanței de judecată;
- c) nu necesită acordul tacit sau expres al pârâtului, în situația în care intervine ulterior primului termen la care părțile sunt legal citate;
- d) se constată prin hotărâre.

40. Suspendarea procesului:

- a) intervine când niciuna dintre părți, nelegal citate, nu se înfățișează la strigarea cauzei;
- b) intervine de drept când persoana juridică este dizolvată, până la desemnarea lichidatorului;
- c) este dispusă de instanță prin încheiere nesupusă niciunei căi de atac;
- d) este facultativă până la soluționarea declarației de abținere.

41. Perimarea:

- a) lipsește de efect toate actele de procedură făcute în acea instanță;
- b) operează doar prin invocarea excepției perimării de către reclamant;
- c) presupune, în toate cazurile, pasivitatea culpabilă a părților, fiind o sancțiune de drept procesual, însă nu produce efecte împotriva incapabililor;
- d) cererii de chemare în judecată intervine în 3 luni de la ultimul act de procedură îndeplinit de părți sau de instanță.

42. Identificați varianta corectă privind excepția autorității de lucru judecat:

- a) poate fi invocată în orice stare a procesului, chiar și înaintea instanței de recurs;
- b) nu poate fi invocată de instanță din oficiu, fiind o excepție de ordine privată;
- c) poate fi invocată în orice stare a procesului, mai puțin înaintea instanței de recurs;
- d) invocată de pârât nu îi poate crea în propria cale de atac o situație mai rea decât aceea din hotărârea atacată.

43. Indicați varianta care nu este falsă:

- a) hotărârea prin care se consfințește tranzacția părților nu are nicio cale de atac;
- b) tranzacția va fi încheiată în formă scrisă și va alcătui dispozitivul hotărârii;
- c) părțile se pot înfățișa exclusiv până la primul termen, chiar fără să fi fost citate, pentru a cere să se dea o hotărâre care să consfințească tranzacția lor;
- d) hotărârea prin care se consfințește tranzacția părților poate fi atacată cu apel la instanța ierarhic superioară.

44. În privința cheltuielilor de judecată:

- a) instanța nu poate, chiar și motivat, să reducă onorariile avocaților;
- b) pârâtul care a recunoscut, la primul termen de judecată la care părțile sunt legal citate, pretențiile reclamantului nu va putea fi obligat la plata cheltuielilor de judecată, cu excepția cazului în care, prealabil pornirii procesului, a fost pus în întârziere de către reclamant sau se afla de drept în întârziere;
- c) instanța poate, chiar și din oficiu, să reducă plata sumelor cuvenite martorilor pentru deplasare și pierderile cauzate de necesitatea prezenței la proces;
- d) partea care pierde procesul va fi obligată automat la plata cheltuielilor de judecată către partea care a câștigat.

45. În ce privește căile de atac, care din următoarele afirmații este falsă:

- a) achiesarea poate fi expresă sau tacită, totală sau parțială;
- b) în cazul în care prin aceeași hotărâre au fost soluționate mai multe capete de cerere principale, dintre care unele sunt supuse apelului, iar altele recursului, hotărârea în întregul ei este supusă apelului, iar hotărârea dată în apel este supusă recursului;
- c) căile extraordinare de atac pot fi exercitate și concomitent, în condițiile legii;
- d) apelul este o cale extraordinară de atac, de reformare, devolutivă, suspensivă de executare.

46. Este adevărată următoarea afirmație:

- a) citarea este facultativă, la aprecierea instanței;
- b) citarea este obligatorie, instanța neputând hotărî asupra unei cereri dacă părțile nu au fost legal citate;
- c) citarea este facultativă, la aprecierea părților;
- d) citarea este obligatorie numai în fața primei instanțe.

47. Achiesarea:

- a) poate fi numai expresă;
- b) poate fi numai totală;
- c) nu poate fi tacită;
- d) condiționată, produce efecte numai dacă este acceptată expres de partea adversă.

48. Hotărârea:

- a) nu se comunică părților, putând fi consultată la dosarul cauzei;
- b) se comunică părților în original;
- c) se va comunica părților din oficiu, în copie, chiar dacă este definitivă;
- d) se comunică părților numai la cerere.

49. Lămurirea hotărârii și înlăturarea dispozițiilor contradictorii:

- a) se realizează de către instanța care a pronunțat hotărârea, din oficiu;
- b) se poate cere pentru a lămuri dispozitivul sau a înlătura dispozițiile contradictorii din dispozitiv;
- c) se poate cere și pentru a înlătura neconcordanța dintre considerente și dispozitiv;
- d) se va realiza pe ambele exemplare ale hotărârii.

- 50. Instanța poate încuviința executarea provizorie a hotărârilor privitoare la:**
- a) despăgubiri pentru accidente de muncă;
 - b) hotărârile pronunțate în temeiul recunoașterii de către pârât a pretențiilor reclamantului;
 - c) bunuri, ori de câte ori măsura este necesară în raport cu temeinicia vădită a dreptului;
 - d) desființarea de construcții.
- 51. Se poate agrava situația părții în propria cale de atac:**
- a) în orice situație în care partea adversă sau instanța invocă, din oficiu, o excepție absolută;
 - b) dacă partea adversă sau instanța, din oficiu, invocă excepția lipsei calității procesuale;
 - c) dacă partea adversă sau instanța, din oficiu, invocă excepția autorității de lucru judecat;
 - d) dacă partea adversă sau instanța, din oficiu, invocă excepția lipsei capacității procesuale de folosință.
- 52. Nu poate fi invocată în apel, pentru prima dată:**
- a) excepția lipsei calității procesuale active a reclamantului din fața primei instanțe;
 - b) excepția lipsei dovezii calității de reprezentant înaintea primei instanțe;
 - c) compensația legală;
 - d) excepția lipsei capacității procesuale de exercițiu.
- 53. În ceea ce privește apelul, este adevărat că:**
- a) apelul incident se depune la instanța a cărei hotărâre se atacă;
 - b) apelul provocat se depune la instanța învestită cu judecarea apelului;
 - c) apelul principal se depune la instanța a cărei hotărâre se atacă, sub sancțiunea decăderii;
 - d) apelul poate fi respins ca nemotivat.
- 54. Este adevărat că:**
- a) apelul incident este limitat la obiectul apelului principal și nu poate viza alte soluții cuprinse în dispozitivul hotărârii atacate;
 - b) în apel se poate schimba cauza sau obiectul cererii de chemare în judecată;
 - c) în apel se pot formula pretenții noi;
 - d) în apel va putea fi invocată compensația legală, precum și dreptul de retenție.
- 55. Constituie motive de recurs:**
- a) grava netemeinicie a hotărârilor pronunțate de către instanțele de fond;
 - b) există hotărâri definitive potrivnice, date de instanțe de același grad, care încalcă autoritatea de lucru judecat;
 - c) depășirea atribuțiilor puterii judecătorești de către instanță;
 - d) participarea la judecata în primă instanță a unui judecător incompatibil, indiferent de cazul de incompatibilitate, chiar dacă nu a fost invocată în fața instanțelor de fond.

56. Cererea de revizuire:

- a) suspendă executarea hotărârii a cărei revizuire se cere;
- b) va fi admisibilă, chiar dacă partea interesată nu a exercitat calea de atac a apelului;
- c) introdusă pe motivul existenței hotărârilor potrivnice, prevăzut la art. 509 alin. (1) pct. 8, prin care se solicită anularea primei hotărâri pronunțate, este admisibilă;
- d) poate fi introdusă pentru îndreptarea erorilor în legătură cu starea de fapt.

57. În materia procedurii necontencioase judiciare:

- a) apelul împotriva încheierii de primă instanță poate fi exercitat de către părțile citate la soluționarea cererii;
- b) cererea se judecă în ședință publică, cu citarea petentului și a persoanelor indicate în cerere;
- c) verificarea competenței, din oficiu, nu va viza și competența teritorială de ordine privată;
- d) încheierile pronunțate nu au autoritate de lucru judecat.

58. Nu constituie titluri executorii:

- a) titlurile de credit;
- b) înscrisurile sub semnătură privată, înregistrate în registrele publice, în cazurile și condițiile prevăzute de lege;
- c) înscrisul autentificat de către notar, care constată o creanță lichidă, exigibilă și incertă;
- d) contractile de credit, încheiate de o instituție de credit.

59. Cererea de încuviințare a executării silite:

- a) se soluționează prin încheiere, care nu are autoritate de lucru judecat;
- b) în termen de maxim 3 zile de la înregistrarea cererii, creditorul va solicita încuviințarea executării;
- c) se soluționează prin hotărâre care, în caz de respingere, poate fi atacată numai cu apel, de către executorul judecătoresc;
- d) încheierea prin care instanța admite cererea de încuviințare a executării silite poate fi atacată de către debitor.

60. Cererea de sechestrul asigurător:

- a) va fi soluționată prin încheiere, care se va comunica părților;
- b) poate fi soluționată doar de către instanța de la locul în care sunt situate bunurile;
- c) nu va putea fi încuviințată în lipsa unui proces de fond;
- d) se va introduce la instanța care este competentă să judece procesul în primă instanță.

DREPT PENAL – PARTEA GENERALĂ

1. Inacțiunea poate constitui element material al laturii obiective al unei infracțiuni comise:

- a) în toate cazurile;
- b) când apreciază organele judiciare penale;
- c) numai în cazul în care există o obligație legală de a acționa;
- d) dacă există o obligație legală sau contractuală de a acționa, ori dacă autorul omisiunii, printr-o acțiune sau inacțiune anterioară, a creat pentru valoarea socială protejată o stare de pericol care a înlesnit producerea rezultatului.

2. Obiectul material este format din:

- a) mănunchiul de valori sociale de aceeași natură apărute prin normele penale;
- b) acțiunea sau inacțiunea incriminată;
- c) valoarea socială concretă căreia i se aduce atingere prin infracțiune;
- d) bunul, lucrul sau corpul persoanei împotriva căruia se îndreaptă acțiunea-inacțiunea incriminată și asupra căruia se răsfrâng urmările provocate.

3. Care elemente se regăsesc în latura subiectivă?

- a) elementul material și scopul;
- b) legătura de cauzalitate;
- c) mobilul;
- d) subiectul activ, subiectul pasiv, mobilul și scopul.

4. Obiectul juridic al unei infracțiuni îl constituie:

- a) bunul sustras sau distrus prin săvârșirea faptei;
- b) relațiile sociale vătămăte sau periclitare prin săvârșirea faptei;
- c) obiectivul urmărit de infractor prin săvârșirea faptei;
- d) acțiunea sau inacțiunea incriminată.

5. Subiect pasiv al unei infracțiuni poate fi:

- a) Persoana fizică sau juridică care a comis fapta prevăzută de legea penală;
- b) persoana fizică sau juridică împotriva căreia s-a îndreptat acțiunea sau inacțiunea incriminată;
- c) numai persoana juridică care a suferit un rău produs prin infracțiune;
- d) numai persoana fizică care a suferit un rău produs prin infracțiune.

6. Latura obiectivă a unei infracțiuni cuprinde:

- a) elementul material, vinovăția și raportul de cauzalitate;
- b) elementul material, urmarea imediată și raportul de cauzalitate;
- c) acțiunea sau inacțiunea, urmarea imediată și vinovăția;
- d) obiectul material, urmarea imediată și raportul de cauzalitate.

7. Prin verbum regens se înțelege:

- a) mobilul infracțiunii;
- b) scopul infracțiunii;
- c) elementul material;
- d) obiectul material.

8. Mobilul unei infracțiuni:

- a) desemnează acel sentiment care conduce la nașterea în mintea făptuitorului a ideii săvârșirii unei infracțiuni;
- b) desemnează finalitatea urmărită de făptuitor prin săvârșirea infracțiunii;
- c) desemnează rezultatul produs prin săvârșirea acțiunii sau inacțiunii incriminate;
- d) desemnează atitudinea psihică a făptuitorului ce precede și însoțește fapta infracțională și urmările ei.

9. Sunt susceptibile de forma fapt epuizat:

- a) infracțiunile complexe;
- b) infracțiunile deviate;
- c) infracțiunile continue;
- d) infracțiunile simple.

10. Nu constituie forme ale infracțiunii intenționate după fazele de desfășurare:

- a) tentativă;
- b) luarea hotărârii de a săvârși infracțiunea;
- c) fapta consumată;
- d) fapta epuizată.

11. S-a reținut că inculpatul a aplicat victimei o puternică lovitură cu pumnul în față, astfel că aceasta a căzut și s-a lovit cu capul de asfalt. După trei zile de spitalizare, victima a fost externată, deoarece medicii au constatat că nu prezenta leziuni osoase; după alte două zile starea de sănătate s-a agravat ca urmare a loviturii primite, decedând la 12 zile de la agresiune. Astfel:

- a) există legătură de cauzalitate între acțiunea inculpatului și moartea victimei;
- b) nu există legătură de cauzalitate între acțiunea inculpatului și moartea victimei, deoarece medicii nu au stabilit un diagnostic corect;
- c) există legătură de cauzalitate numai între acțiunea inculpatului și vătămarea integrității victimei;
- d) fapta constituie o infracțiune continuă.

12. S-a reținut în sarcina lui I.E. faptul că, în scopul însușirii fără drept a roții unui autovehicul aparținând altei persoane, a montat un cric și a ridicat mașina, fiind surprins în acest moment și împiedicat să continue. Acțiunea inculpatului va fi considerată:

- a) acte de pregătire în vederea săvârșirii infracțiunii de furt;
- b) tentativă la infracțiunea de furt;
- c) fapta inculpatului nu are relevanță penală;
- d) faptă putativă.

13. Inculpatul a aplicat victimei numeroase lovituri cu un corp dur asupra capului, provocându-i leziuni majore, în urma cărora aceasta a decedat. Se va reține:

- a) săvârșirea faptei cu intenția de a ucide;
- b) săvârșirea faptei din culpă simplă;
- c) săvârșirea faptei din culpă cu prevedere;
- d) săvârșirea faptei cu intenție depășită.

14. Ca natură juridică, legitima apărare este:

- a) o cauză care exclude caracterul penal al faptei;
- b) o cauză de înlocuire a răspunderii penale;
- c) temei pentru dezincriminarea judiciară;
- d) o cauză de nepedepsire.

15. Instanța a condamnat pe inculpatul M. D. la pedeapsa închisorii de 6 ani pentru o infracțiune pedepsită de legea penală cu închisoare de la 1 la 15 ani. În timpul executării pedepsei, a intervenit o nouă lege care prevedea pentru aceeași faptă, pedeapsa închisorii de la 1 la 10 ani. În această situație instanța va putea să reducă pedeapsa pronunțată cu până la:

- a) 6 ani;
- b) nu se poate reduce pedeapsa definitivă aplicată;
- c) 3 ani;
- d) 4 ani.

16. În dreptul penal român, ultraactivitatea semnifică:

- a) aplicarea legii penale după ieșirea sa din vigoare, pentru fapte săvârșite după acest moment;
- b) aplicarea legii penale după ieșirea sa din vigoare, pentru fapte săvârșite în timpul cât legea era în vigoare;
- c) aplicarea legii penale după ieșirea sa din vigoare, atât pentru fapte săvârșite după acest moment, cât și pentru fapte săvârșite în timpul cât legea era în vigoare;
- d) aplicarea legii penale pentru fapte săvârșite înainte de intrarea sa în vigoare.

17. Conform principiului personalității legii penale:

- a) este necesară întotdeauna dubla incriminare pentru incidența acestui principiu;
- b) se aplică legea penală română infracțiunilor săvârșite în afara teritoriului țării, dacă făptuitorul este cetățean român sau persoană juridică română și sunt îndeplinite condiții alternative referitoare la dubla incriminare sau gravitatea infracțiunii;
- c) se aplică legea penală română infracțiunilor săvârșite în afara teritoriului țării, dacă făptuitorul este cetățean străin sau persoană juridică străină și sunt îndeplinite condiții alternative referitoare la dubla incriminare sau gravitatea infracțiunii;
- d) se aplică legea penală română infracțiunilor săvârșite pe teritoriul țării, dacă făptuitorul este cetățean român sau persoană juridică română și sunt îndeplinite condiții alternative referitoare la dubla incriminare sau gravitatea infracțiunii.

18. Legea penală română se poate aplica, conform principiului teritorialității:

- a) infracțiunilor săvârșite de cetățeni străini în sediul misiunilor diplomatice străine din România;
- b) infracțiunilor săvârșite de cetățeni străini în sediul misiunilor diplomatice românești din străinătate;
- c) infracțiunilor săvârșite în străinătate de cetățeni români sau persoane juridice române;
- d) infracțiunilor săvârșite la bordul navelor sau aeronavelor române aflate în afara apelor teritoriale sau a spațiului aerian al României.

19. Conform teoriei ubicuității, legea penală română se poate aplica:

- a) atunci când un act de complicitate sau instigare s-a comis pe teritoriul României, chiar dacă actele de executare și rezultatul infracțiunii s-au produs în străinătate;
- b) atunci când un act de executare și rezultatul s-au produs pe teritoriul alte țări;
- c) atunci când infracțiunea se săvârșește în totalitate pe teritoriul României;
- d) atunci când infracțiunea se săvârșește în totalitate pe teritoriul altui stat.

20. Principiile care guvernează aplicarea legii penale în timp sunt:

- a) retroactivitatea, personalitatea, neretroactivitatea, ultraactivitatea, activitatea;
- b) personalitatea, universalitatea, realitatea, teritorialitatea;
- c) universalitatea, neretroactivitatea, ultraactivitatea, teritorialitatea;
- d) ultraactivitatea, activitatea, retroactivitatea, neretroactivitatea.

21. Neretroactivitatea legii penale semnifică faptul că:

- a) legea penală se aplică infracțiunilor săvârșite în timpul cât ea este în vigoare
- b) legea penală nu se aplică faptelor săvârșite sub legea veche, dacă nu mai sunt prevăzute de lege nouă
- c) legea penală se aplică infracțiunilor săvârșite în timpul cât era în vigoare, chiar dacă fapta nu a fost urmărită sau judecată în acel interval de timp
- d) legea penală nu se aplică faptelor care, la data când au fost săvârșite, nu erau prevăzute ca infracțiuni

22. În cazul formelor vinovăției:

- a) intenția directă există atunci când făptuitorul prevede, nu urmărește, dar acceptă posibilitatea producerii rezultatului;
- b) ușurința există atunci când făptuitorul prevede rezultatul faptei sale, dar nu-l acceptă, socotind fără temei că nu se va produce;
- c) neglijența există atunci când făptuitorul prevede rezultatul faptei sale, dar nu-l acceptă, socotind fără temei că nu se va produce;
- d) intenția depășită există atunci când făptuitorul prevede și urmărește producerea rezultatului.

23. Există intenție indirectă ca formă a vinovăției, atunci când:

- a) făptuitorul prevede rezultatul faptei sale, nu-l acceptă, socotind fără temei că el nu se va produce;
- b) făptuitorul prevede rezultatul faptei sale și deși nu-l urmărește, acceptă posibilitatea producerii lui;

- c) nu prevede rezultatul faptei sale, deși trebuia și putea să-l prevadă;
- d) făptuitorul prevede, nu urmărește, dar acceptă posibilitatea producerii rezultatului, însă în realitate se produce un rezultat mai grav, care se datorează culpei făptuitorului.

24. Există culpă simplă sau neglijență ca formă a vinovăției atunci când:

- a) făptuitorul nu prevede rezultatul faptei sale, deși trebuia și putea să-l prevadă;
- b) făptuitorul prevede rezultatul faptei sale și deși nu-l urmărește, acceptă producerea lui;
- c) făptuitorul nu prevede rezultatul faptei sale și nici nu putea să-l prevadă;
- d) făptuitorul prevede rezultatul faptei sale, nu-l acceptă, socotind fără temei că el nu se va produce.

25. Cazul fortuit:

- a) este o cauză de nepedepsire;
- b) își extinde efectele asupra participanților;
- c) nu își extinde efectele asupra participanților;
- d) este o cauză justificativă.

26. Există tentativă perfectă:

- a) atunci când făptuitorul execută în întregime elementul material al laturii obiective a infracțiunii și cu toate acestea rezultatul urmărit nu se produce;
- b) atunci când făptuitorul începe executarea elementului material al laturii obiective a infracțiunii, însă pe parcursul desfășurării executarea este întreruptă și nu poate fi dus până la capăt;
- c) atunci când deși făptuitorul dispune de toate condițiile necesare sub aspectul mijloacelor ce vor fi folosite și al obiectului material al infracțiunii pentru ca infracțiunea proiectată să se consume, totuși imposibilitatea de consumare a infracțiunii este consecința modului cum a fost concepută executarea;
- d) atunci când făptuitorul execută în întregime elementul material al laturii obiective a infracțiunii însă rezultatul se produce după un anumit interval de timp.

27. Constituie forme ale unității naturale de infracțiune:

- a) infracțiunea continuă, infracțiunea continuată, infracțiunea complexă;
- b) infracțiunea deviată, infracțiunea progresivă, infracțiunea de obicei;
- c) infracțiunea simplă, infracțiunea de obicei, infracțiunea continuată;
- d) infracțiunea continuă, infracțiunea simplă, infracțiunea deviată.

28. Dacă activitatea infracțională continuă este începută de subiect înaintea împlinirii vârstei de 14 ani și continuă până după ce acesta a devenit major:

- a) nu va răspunde penal, deoarece a început activitatea infracțională înainte de împlinirea vârstei de 14 ani;
- b) va răspunde penal doar pentru activitatea infracțională desfășurată după împlinirea vârstei de 18 ani, până în momentul descoperirii;
- c) va răspunde pentru întreaga activitate infracțională desfășurată din momentul intervenției responsabilității penale, în calitate de infractor major, potrivit regulii unității ilicitului penal;

- d) va răspunde penal doar pentru activitatea infracțională desfășurării după împlinirea vârstei de 16 ani, până în momentul descoperirii.

29. Sub denumirea de „aberratio ictus” este cunoscută:

- a) o variantă a infracțiunii deviate;
- b) o variantă a infracțiunii continuate;
- c) infracțiunea continuă;
- d) o variantă a infracțiunii complexe.

30. Infracțiunea de obicei se consideră consumată:

- a) la data sesizării organului de urmărire penală;
- b) la data săvârșirii primei acțiuni ce constituie elementul material al laturii obiective a infracțiunii;
- c) la data săvârșirii ultimei repetări a elementului material al laturii obiective a infracțiunii;
- d) atunci când fapta se repetă de un număr suficient de ori pentru a releva obiceiul sau îndeletnicirea.

31. În cazul aplicării concomitente a dispozițiilor cu privire la concurs de infracțiuni, pluralitate intermediară sau cauze de atenuare ori agravare a răspunderii penale:

- a) pedeapsa amenzii pentru persoana juridică poate fi sporită până la maximul general;
- b) pedeapsa amenzii pentru persoana juridică poate fi sporită cel mult până la maximul special;
- c) se aplică persoanei juridice regimul amenzii prevăzut de lege pentru persoana fizică;
- d) cauzele de agravare și atenuare nu produc efecte, anulându-se reciproc.

32. Aplicarea pedepselor complementare persoanei juridice:

- a) se dispune doar în mod obligatoriu;
- b) se poate dispune atât în mod obligatoriu cât și facultativ;
- c) nu presupune cu necesitate aplicarea pedepsei principale;
- d) nu se poate dispune în mod cumulativ.

33. Sunt circumstanțe agravante legale generale:

- a) săvârșirea faptei de două sau de mai multe persoane împreună;
- b) săvârșirea faptei de trei sau de mai multe persoane împreună;
- c) depășirea limitelor legitimei apărări sau ale stării de necesitate;
- d) săvârșirea infracțiunii prin folosirea de calități mincinoase.

34. Afișarea sau difuzarea hotărârii de condamnare:

- a) se realizează pe cheltuiala persoanei juridice condamnate;
- b) prin afișarea sau difuzarea hotărârii se poate dezvălui identitatea persoanei vătămate;
- c) nu poate fi aplicată persoanelor juridice care își desfășoară activitatea în domeniul presei;
- d) afișarea hotărârii de condamnare se realizează în extras, pentru o perioadă cuprinsă între 3 și 6 luni.

35. Circumstanțele agravante:

- a) dacă au caracter special, înlătură de la aplicare pe cele cu caracter general;
- b) au întotdeauna ca efect sporirea pedepsei peste maximul special al acesteia;
- c) își produc efectele succesiv în raport cu numărul acestora;
- d) au atât caracter legal, cât și judiciar.

36. În caz de concurs de infracțiuni săvârșite de un inculpat minor:

- a) i se pot aplica atât măsuri educative privative de libertate, cât și neprivative de libertate, concomitent, urmând să le execute pe toate succesiv;
- b) i se pot aplica atât măsuri educative privative de libertate, cât și neprivative de libertate, urmând să le execute pe toate concomitent;
- c) se stabilește și se ia o singură măsură educativă pentru toate faptele;
- d) se pot aplica numai măsuri educative privative de libertate.

37. Care este momentul începerii executării pedepsei complementare a interzicerii exercitării unor drepturi:

- a) momentul în care pedeapsa principală a închisorii a fost în întregime executată sau considerată ca executată;
- b) momentul rămânerii definitive a hotărârii de condamnare la pedeapsa închisorii;
- c) momentul pronunțării hotărârii de condamnare;
- d) momentul încarcerării condamnatului în penitenciar.

38. Instanța a reținut că, în noaptea de 19 noiembrie 2014, inculpații au pătruns prin escaladarea unei ferestre în locuința părții vătămate B.F., pe care au imobilizat-o și, prin exercitarea de violențe și amenințări, i-au sustras suma de 8.000 de lei. Instanța a dispus confiscarea sumei de bani. Soluția instanței este:

- a) greșită, deoarece sunt supuse confiscării doar sumele de bani care nu au fost restituite persoanei vătămate sau nu au servit la despăgubirea acesteia ;
- b) corectă, deoarece suma este dobândită în mod vădit prin săvârșirea infracțiunii de furt;
- c) greșită, pentru că în general sumele de bani nu pot fi obiect al confiscării speciale;
- d) corectă, deoarece suma de bani constituie produsul infracțiunii de furt.

39. Minorului care răspunde penal :

- a) i se pot aplica pedepse complementare;
- b) i se poate aplica pedeapsa detențiunii pe viață;
- c) i se poate aplica pedeapsa amenzii;
- d) nu i se poate aplica o pedeapsă.

40. În fapt s-a reținut că inculpatul G.D. fiind supus unui atac de natura celui care justifică o apărare legitimă în sensul dispozițiilor din art. 19 C. pen., a depășit limitele unei apărări proporționale cu gravitatea și împrejurările în care a avut loc atacul. În speță:

- a) fapta nu constituie infracțiune, în situația în care disproporția se datorează tulburării sau temerii, fiind incident excesul neimputabil.

- b) fapta nu constituie infracțiune, în situația în care disproporția se datorează altor motive decât tulburarea sau temerea, fiind incident excesul justificat.
- c) se impune reducerea sau înlocuirea pedepsei pentru inculpat, în situația în care disproporția se datorează tulburării sau temerii, fiind incident excesul scuizabil.
- d) se impune reducerea pedepsei pentru inculpat in orice situație.

41. În fapt, s-a reținut că o societate a fost constituită în scopul săvârșirii de infracțiuni, ceea ce s-a și realizat. În consecință, instanța a condamnat această societate la pedeapsa complementară a dizolvării. În speță:

- a) instanța putea să aplice pedeapsa complementară chiar fără pedeapsa principală, întrucât cele două sancțiuni au existență de sine stătătoare;
- b) s-ar fi putut aplica și pedeapsa complementară a afișării sau difuzării hotărârii de condamnare, numai dacă instanța ar fi considerat-o necesară;
- c) instanța nu a procedat în mod legal în ceea ce privește aplicarea sancțiunii pentru persoana juridică, dacă nu aplică și sancțiunea principală a amenzii;
- d) dizolvarea este legală chiar dacă societatea își desfășoară activitatea în domeniul presei.

42. S-a reținut că doi infractori majori împreună cu un minor au săvârșit infracțiunea de șantaj. În speță:

- a) se vor reține pentru majori circumstanțele agravante legale generale care se referă la săvârșirea faptei de trei sau de mai multe persoane împreună precum și la săvârșirea infracțiunii de către un infractor major, dacă aceasta a fost comisă împreună cu un minor, pedeapsa agravându-se succesiv;
- b) se vor reține pentru majori circumstanțele agravante legale generale care se referă la săvârșirea faptei de trei sau de mai multe persoane împreună precum și la săvârșirea infracțiunii de către un infractor major, dacă aceasta a fost comisă împreună cu un minor, pedeapsa agravându-se o singură dată;
- c) se va reține doar circumstanța agravantă legală generală referitoare la săvârșirea infracțiunii de către un infractor major, dacă aceasta a fost comisă împreună cu un minor;
- d) se va reține doar circumstanța agravantă legală generală referitoare la săvârșirea faptei de trei sau mai multe persoane împreună.

43. Sunt supuse confiscării speciale:

- a) numai bunurile produse prin săvârșirea unei infracțiuni;
- b) bunurile care nu au fost folosite la săvârșirea unei infracțiuni, dar aparțin făptuitorului, dacă există presupunerea că le poate folosi pentru săvârșirea unei alte infracțiuni;
- c) bunurile a căror deținere este interzisă de lege, chiar dacă nu s-a săvârșit o faptă prevăzută de legea penală;
- d) bunurile produse prin săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală.

- 44. În speță minora în vârstă de 14 ani a fost victima infracțiunii de înșelăciune (art.244 C.pen.), pentru care legea prevede că împăcarea produce efecte dacă:**
- a) se face de către minor;
 - b) se face de către părinții minorului;
 - c) se face de către minor, cu consimțământul părinților;
 - d) se face de către minor după stabilirea discernământului.
- 45. Stările de agravare a pedepsei:**
- a) produc efecte fiecare în parte, acționând succesiv;
 - b) produc o singură agravare indiferent câte se rețin în sarcina inculpatului;
 - c) provoacă cel mult două agravări;
 - d) pot determina aplicarea unei pedepse peste maximul general al acesteia.
- 46. Pentru a se putea dispune renunțarea la aplicarea pedepsei este necesar, între altele, ca pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită să fie închisoarea:**
- a) de cel mult 5 ani;
 - b) mai mare de 5 ani;
 - c) de cel mult 7 ani;
 - d) de 7 ani sau mai mare.
- 47. Constituie măsuri educative:**
- a) consemnarea la sfârșit de săptămână;
 - b) interzicerea dreptului de a se afla în anumite localități;
 - c) interzicerea ocupării unei funcții sau a exercitării unei profesii;
 - d) internarea medicală.
- 48. Grațierea este o:**
- a) cauză care înlătură răspunderea penală;
 - b) cauză care înlătură sau modifică executarea pedepsei;
 - c) cauză care înlătură consecințele condamnării;
 - d) cauză justificativă.
- 49. Prescripția executării pedepsei este o:**
- a) cauză care înlătură răspunderea penală;
 - b) cauză care înlătură sau modifică executarea pedepsei;
 - c) cauză care înlătură consecințele condamnării;
 - d) cauză justificativă.
- 50. Liberarea condiționată în cazul închisorii care nu depășește 10 ani poate fi dispusă, între altele, dacă cel condamnat a executat cel puțin:**
- a) trei pătrimi din durata pedepsei;
 - b) două treimi din durata pedepsei;
 - c) jumătate din durata pedepsei;
 - d) o pătrime din durata pedepsei.

DREPT PENAL – PARTEA SPECIALĂ

- 1. Omorul calificat se poate comite numai cu intenție directă în următoarele împrejurări:**
 - a) cu premeditare;
 - b) din interes material;
 - c) pentru a înlesni sau a ascunde săvârșirea altei infracțiuni;
 - d) asupra a două sau mai multor persoane.
- 2. Elementul material al infracțiunii de omor se poate realiza:**
 - a) numai prin acte comise;
 - b) numai prin acte omise;
 - c) numai prin amenințarea subiectului pasiv;
 - d) prin acte comise sau omise, în condițiile art. 17 C. pen.
- 3. Reprezintă o modalitate normativă a infracțiunii de omor calificat, omorul săvârșit în vreuna dintre următoarele împrejurări:**
 - a) profitând de starea de neputință a victimei de a se apăra;
 - b) prin cruzimi;
 - c) prin mijloace ce pun în pericol viața mai multor persoane;
 - d) în public.
- 4. Pentru ca acțiunea de ucidere la cererea victimei să intre sub incidența art. 190 (uciderea la cererea victimei) este necesar, între altele, ca cererea acesteia să fie:**
 - a) implicită;
 - b) repetată;
 - c) inconștientă;
 - d) unică.
- 5. Retragera plângerii prealabile până la soluționarea definitivă a procesului penal înlătură răspunderea penală dacă intervine în cazul infracțiunii de:**
 - a) loviri sau vătămări cauzatoare de moarte;
 - b) vătămare corporală;
 - c) amenințare;
 - d) șantaj.
- 6. Pluralitatea de subiecți pasivi nu afectează unitatea de infracțiune (fapta rămâne unică) în cazul:**
 - a) uciderii la cererea victimei;
 - b) determinării sau înlesnirii sinuciderii;
 - c) omorul calificat;
 - d) lovirilor sau vătămarilor cauzatoare de moarte.

7. **Pluralitatea de subiecți pasivi determină o pluralitate de fapte penale egală cu numărul acestora în cazul infracțiunilor de:**
a) omor calificat;
b) ucidere din culpă;
c) vătămare corporală;
d) vătămare corporală din culpă.
8. **Uciderea, în aceeași împrejurare, cu intenție, a două persoane reprezintă:**
a) două infracțiuni de omor simplu aflate în concurs;
b) o infracțiune de omor;
c) o infracțiune de omor calificat;
d) o infracțiune de loviri sau vătămări cauzatoare de moarte.
9. **Uciderea nou-născutului săvârșită de către mamă, în condițiile art. 200, are ca element subiectiv:**
a) intenția directă sau indirectă;
b) numai intenția indirectă;
c) praeterintenția;
d) culpa cu prevedere.
10. **Tentativa se sancționează în cazul infracțiunii de:**
a) vătămare corporală, în varianta tip (art. 194 alin. 1);
b) omor (art. 189);
c) lovirile sau vătămările cauzatoare de moarte (art. 195);
d) uciderea ori vătămarea nou-născutului săvârșită de către mamă (art. 200).
11. **Lipsirea de libertate în mod ilegal este mai gravă dacă este comisă:**
a) prin simulare de calități oficiale;
b) de două persoane împreună;
c) în timpul nopții;
d) punând în pericol sănătatea sau viața victimei.
12. **La infracțiunea de amenințare pedeapsa aplicată subiectului activ nu poate depăși:**
a) pedeapsa aplicată pentru infracțiunea care a format obiectul amenințării;
b) minimul special prevăzut pentru infracțiunea care a format obiectul amenințării;
c) maximul special prevăzut pentru infracțiunea care a format obiectul amenințării;
d) închisoarea de 3 luni.
13. **Tentativa este posibilă și se pedepsește la infracțiunea de:**
a) șantaj;
b) vătămare corporală, în varianta de bază – art. 194 alin. (1);
c) loviri sau vătămări cauzatoare de moarte;
d) lipsire de libertate în mod ilegal, în varianta simplă – art. 205 alin. (1).

- 14. Tentativa este posibilă, dar nu se pedepsește la infracțiunea de:**
- a) șantaj;
 - b) lipsire de libertate în mod ilegal care are ca urmare moartea victimei – art. 205 alin. (4);
 - c) loviri sau vătămări cauzatoare de moarte;
 - d) violul care a avut ca urmare moartea victimei.
- 15. Tentativa nu este posibilă și nu se pedepsește la infracțiunea de:**
- a) determinare sau înlesnire a sinuciderii;
 - b) vătămarea corporală din culpă;
 - c) amenințare;
 - d) ucidere ori vătămare a nou-născutului.
- 16. Dobândirea în mod injust a unui folos patrimonial reprezintă o cerință esențială care califică intenția în cazul infracțiunii de:**
- a) tăinuire;
 - b) violarea sediului profesional;
 - c) favorizarea făptuitorului;
 - d) șantaj, în variantă agravată – art. 207 alin. (3).
- 17. Praeterintenția (intenția depășită) caracterizează elementul subiectiv la infracțiunea de:**
- a) lipsirea de libertate în mod ilegal, în varianta tip;
 - b) ucidere din culpă;
 - c) loviri sau vătămări cauzatoare de moarte;
 - d) amenințare.
- 18. Coautoratul nu este posibil la infracțiunea de:**
- a) amenințare;
 - b) violarea sediului profesional;
 - c) violare de domiciliu;
 - d) divulgarea secretului profesional.
- 19. Violul care are ca urmare moartea victimei se poate săvârși numai cu:**
- a) intenție;
 - b) intenție indirectă;
 - c) intenție depășită;
 - d) culpă cu prevedere.
- 20. Comiterea violului de două sau mai multe persoane împreună presupune cel puțin:**
- a) un autor și un complice anterior;
 - b) un autor și un complice concomitent;
 - c) un autor și un complice posterior;
 - d) un autor și un instigator, care nu este prezent la locul faptei, în momentul comiterii ei de către autor.

- 21. Realizarea un raport sexual, prin constrângere, de către soț asupra soției:**
- a) nu constituie infracțiune;
 - b) reprezintă viol, în varianta tip – art. 218 alin. (1);
 - c) constituie infracțiunea de viol, în variantă agravată – art. 218 alin. (3);
 - d) este infracțiunea de agresiune sexuală.
- 22. Violul asupra unei rude în linie directă reprezintă:**
- a) o faptă care nu este prevăzută de legea penală;
 - b) un act sexual cu un minor;
 - c) o infracțiune de viol, în variantă agravată – art. 218 alin. (3) lit. b) teza I;
 - d) o infracțiune de viol în concurs ideal cu cea de incest.
- 23. Violarea de domiciliu este mai gravă dacă este săvârșită:**
- a) prin simulare de calități oficiale;
 - b) de două persoane împreună;
 - c) prin simulare de calități mincinoase;
 - d) de două sau mai multe persoane împreună.
- 24. Acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate în cazul infracțiunii de:**
- a) vătămare corporală;
 - b) rele tratamente aplicate minorului;
 - c) loviri sau alte violențe;
 - d) șantaj.
- 25. În cazul în care subiectul pasiv este membru de familie, acțiunea penală poate fi pusă în mișcare și din oficiu în cazul infracțiunii de:**
- a) vătămare corporală din culpă;
 - b) vătămare corporală;
 - c) rele tratamente aplicate minorului;
 - d) hărțuire.
- 26. Coautoratul este posibil la:**
- a) uzurparea de calități oficiale, în varianta agravată;
 - b) divulgarea secretului profesional;
 - c) uzurparea de calități oficiale, în varianta simplă;
 - d) uciderea ori vătămarea nou-născutului săvârșită de către mamă.
- 27. Nu poate fi obiect material al infracțiunii de furt:**
- a) corpul persoanei în viață;
 - b) energia electrică;
 - c) un animal;
 - d) un înscris.

28. Furtul devine calificat dacă este comis în vreuna dintre următoarele împrejurări:

- a) într-un mijloc de transport;
- b) în public;
- c) de o persoană mascată, deghizată sau travestită;
- d) de două sau mai multe persoane împreună.

29. Infracțiunea de furt se consumă:

- a) în momentul deposedării victimei de bun;
- b) în momentul începerii executării actelor de sustragere;
- c) odată cu pregătirea acțiunii de luare;
- d) în momentul împosederii autorului infracțiunii cu bunul sustras

30. Tâlhăria (art. 233) absoarbe infracțiunea de:

- a) lovire sau alte violențe;
- b) vătămare corporală;
- c) violare de domiciliu;
- d) omor.

31. Împăcarea înlătură răspunderea penală la infracțiunea de:

- a) furt în scop de folosință;
- b) tâlhărie;
- c) abuz de încredere;
- d) gestiune frauduloasă.

32. Elementul material al infracțiunii de tâlhărie constă în:

- a) furtul săvârșit prin întrebuințare de insulte;
- b) furtul urmat de întrebuințarea de amenințări pentru păstrarea bunului furat;
- c) furtul săvârșit asupra victimei aflate în stare de inconștiență sau neputință de a se apăra;
- d) furtul comis prin înșelăciune.

33. Tâlhăria calificată presupune săvârșirea tâlhăriei:

- a) în public;
- b) de o persoană neînarmată;
- c) prin violare de domiciliu sau sediu profesional;
- d) prin simulare de calitate mincinoase.

34. Intenția directă calificată prin scop caracterizează elementul subiectiv al infracțiunii de:

- a) abuz de încredere;
- b) înșelăciune;
- c) gestiune frauduloasă, în variantă simplă;
- d) însușirea bunului găsit sau ajuns din eroare la făptuitor.

- 35. Nu poate constitui obiect material al infracțiunii de abuz de încredere:**
- a) un bun imobil prin destinația sa;
 - b) un înscris;
 - c) o sumă de bani;
 - d) o energie care are o valoare economică.
- 36. În condițiile contextualității, pluralitatea de subiecți pasivi ai infracțiunii de înșelăciune determină:**
- a) aplicarea regulilor concursului ideal de infracțiuni;
 - b) reținerea unei unice infracțiuni de înșelăciune;
 - c) aplicarea regulilor concursului real de infracțiuni;
 - d) aplicarea regulilor pluralității intermediare de infracțiuni.
- 37. Elementul subiectiv al infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată este:**
- a) intenția directă sau indirectă;
 - b) intenția directă calificată prin scop;
 - c) intenția depășită;
 - d) culpa cu prevedere.
- 38. Obiectul material al infracțiunii de gestiune frauduloasă este reprezentat:**
- a) de o universalitate de bunuri mobile și/sau imobile;
 - b) doar un bun imobil;
 - c) doar o sumă de bani;
 - d) doar un bun mobil.
- 39. Înșelăciunea se reține în variantă agravată dacă:**
- a) se săvârșește prin folosire de nume sau calități mincinoase;
 - b) se comite cu prilejul încheierii sau executării unui contract;
 - c) se realizează prin emiterea unor file de cec fără acoperire;
 - d) nu produce consecințe deosebit de grave.
- 40. Producerea unor consecințe deosebit de grave, reprezintă un element circumstanțial agravant în cazul infracțiunii de:**
- a) abuz de încredere;
 - b) gestiune frauduloasă;
 - c) distrugere;
 - d) tulburare de posesie.
- 41. Este o faptă materială și de rezultat infracțiunea de:**
- a) amenințare;
 - b) racolarea minorilor în scopuri sexuale;
 - c) înșelăciune;
 - d) hărțuire sexuală.

- 42. La infracțiunea de tulburare de posesie obiectul material poate consta:**
- a) într-un înscris;
 - b) într-un bun imobil;
 - c) doar într-un bun mobil;
 - d) într-un bun imobil prin destinație.
- 43. Tentativa se pedepsește la infracțiunea de:**
- a) favorizarea făptuitorului;
 - b) tortură, în variantă simplă;
 - c) tăinuire;
 - d) mărturie mincinoasă.
- 44. Împăcarea înlătură răspunderea penală la infracțiunea de:**
- a) înșelăciune;
 - b) distrugere din culpă;
 - c) tulburare de posesie;
 - d) distrugere.
- 45. Nedenunțarea are ca element subiectiv:**
- a) intenția și culpa;
 - b) intenția, directă sau indirectă;
 - c) doar intenția indirectă;
 - d) culpa cu prevedere.
- 46. În cazul în care prin același denunț sunt învinuite mincinos mai multe persoane cu privire la comiterea aceleiași infracțiuni, se va reține:**
- a) o infracțiune de mărturie mincinoasă;
 - b) mai multe infracțiuni de inducere în eroare a organelor judiciare în concurs;
 - c) o infracțiune de inducere în eroare a organelor judiciare, în varianta tip;
 - d) o infracțiune de inducere în eroare a organelor judiciare, în varianta agravată;
- 47. Producerea sau ticluirea de probe nereale, în scopul de a dovedi existența unei fapte prevăzute de legea penală constituie infracțiunea de:**
- a) favorizarea făptuitorului;
 - b) tăinuire;
 - c) inducerea în eroare a organelor judiciare;
 - d) mărturie mincinoasă.
- 48. Coautoratul nu este posibil la infracțiunea de:**
- a) favorizarea făptuitorului;
 - b) tăinuire;
 - c) supunerea la rele tratamente;
 - d) mărturie mincinoasă, în varianta tip.

- 49. Reprezintă un element circumstanțial de agravare, mărturia mincinoasă comisă de un:**
- a) investigator sub acoperire;
 - b) organ de cercetare penală;
 - c) organ de constatare;
 - d) procuror.
- 50. Lovirea unui avocat în legătură cu exercitarea profesiei reprezintă infracțiunea de:**
- a) lovire sau alte violențe;
 - b) ultraj;
 - c) ultraj judiciar;
 - d) purtare abuzivă
- 51. Constituie elementul material al infracțiunii de luare de mită fapta subiectului activ nemijlocit de a:**
- a) pretinde ori primi bani sau alte foloase care nu i se cuvin;
 - b) primi bani sau alte foloase care nu i se cuvin;
 - c) pretinde ori primi bani sau alte foloase care nu i se cuvin sau de a accepta promisiunea unor astfel de foloase;
 - d) pretinde ori primi bani sau alte foloase care nu i se cuvin, ori de a accepta promisiunea unor astfel de foloase sau de a nu o respinge.
- 52. Primirea de foloase necuvenite reprezintă:**
- a) o activitate licită;
 - b) o infracțiune de sine stătătoare;
 - c) o modalitate normativă în cadrul infracțiunii de luare de mită;
 - d) o modalitate faptică în cadrul infracțiunii de luare de mită;
- 53. Falsul intelectual, sub aspect subiectiv, poate fi comis:**
- a) cu intenție directă sau indirectă;
 - b) numai cu intenție directă;
 - c) cu intenție depășită;
 - d) doar cu intenție indirectă.
- 54. Constrângerea mituitorului la darea de mită reprezintă:**
- a) o cauză justificativă;
 - b) o cauză justificativă specială;
 - c) o cauză de neimputabilitate specială;
 - d) o cauză de neimputabilitate.
- 55. Producerea unor consecințe deosebit de grave constituie un element circumstanțial de agravare la infracțiunea de:**
- a) luare de mită;
 - b) trafic de influență;
 - c) cumpărare de influență;
 - d) delapidare.

56. Modalitățile normative alternative sub care se poate înfățișa elementul material al infracțiunii de delapidare sunt:

- a) primirea, traficarea, folosirea bunurilor gestionate sau administrate;
- b) însușirea, degradarea, folosirea bunurilor gestionate sau administrate;
- c) însușirea, distrugerea, folosirea bunurilor gestionate sau administrate;
- d) însușirea, folosirea, traficarea bunurilor gestionate sau administrate.

57. Tulburarea însemnată a activității unei persoane juridice de drept public prin fapta abuzivă a unui funcționar public reprezintă:

- a) o faptă care nu este prevăzută de legea penală;
- b) o abatere contravențională;
- c) infracțiunea de abuz în serviciu;
- d) infracțiunea de purtare abuzivă.

58. Producerea unor consecințe deosebit de grave nu constituie un element circumstanțial de agravare la infracțiunea de:

- a) delapidare;
- b) purtare abuzivă;
- c) abuz în serviciu;
- d) neglijență în serviciu.

59. Falsul în înscrisuri sub semnătură privată:

- a) este mai grav dacă este comis de un funcționar public în exercițiul atribuțiilor de serviciu;
- b) se poate reține și dacă este comis din culpă;
- c) este incriminat și dacă este realizat cu prilejul întocmirii înscrisului;
- d) este incriminat numai în formă consumată.

60. Tentativa se pedepsește la infracțiunea de:

- a) fals material în înscrisuri oficiale;
- b) tulburarea ordinii și liniștii publice;
- c) falsul în declarații;
- d) uz de fals.

DREPT PROCESUAL PENAL

- 1. În desfășurarea aceluiași proces penal, exercitarea unei funcții judiciare:**
 - a) este incompatibilă cu exercitarea unei alte funcții judiciare, fără excepție;
 - b) este incompatibilă cu exercitarea unei alte funcții judiciare, cu excepția funcției de dispoziție asupra drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanei în faza de urmărire penală, care este compatibilă cu funcția de judecată;
 - c) este incompatibilă cu exercitarea unei alte funcții judiciare, cu excepția funcției de verificare a legalității trimiterii ori netrimiterii în judecată, care este compatibilă cu funcția de judecată, mai puțin în cazul în care legea prevede altfel;
 - d) niciuna din variantele de mai sus.

- 2. Potrivit noului Cod de procedură penală:**
 - a) dacă procurorul constată că nu este competent să efectueze sau să supravegheze urmărirea penală, dispune de îndată, prin rezoluție, declinarea de competență și trimite cauza procurorului competent;
 - b) sunt organe de urmărire penală: procurorul, organele de cercetare penală ale poliției judiciare și organele de cercetare penală specială;
 - c) atribuțiile organelor de cercetare penală ale poliției judiciare sunt îndeplinite de lucrători specializați din Ministerul Administrației și Internelor anume desemnați în condițiile legii speciale, care au primit avizul conform al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție ori avizul procurorului desemnat în acest sens;
 - d) niciuna din variantele de mai sus.

- 3. Asupra actelor și măsurilor din cadrul urmăririi penale, care restrâng drepturile și libertățile fundamentale ale persoanei, dispune:**
 - a) judecătorul de cameră preliminară;
 - b) judecătorul desemnat cu atribuții în acest sens, cu excepția cazurilor prevăzute de lege;
 - c) procurorul;
 - d) niciuna din variantele de mai sus.

- 4. Constituie o încălcare a prezumției de nevinovăție:**
 - a) prelungirea măsurii arestării preventive;
 - b) participarea procurorului de caz la o conferință de presă în cadrul căreia afirmă că inculpatul este autorul infracțiunii de omor;
 - c) dispunerea interceptării comunicărilor;
 - d) niciuna din variantele de mai sus.

- 5. Acțiunea penală nu se poate pune în mișcare în cazul în care:**
 - a) fapta a fost comisă în stare de beție accidentală parțială;
 - b) nu există probe că o persoană a săvârșit infracțiunea;
 - c) a intervenit decesul persoanei vătămate;
 - d) niciuna din variantele de mai sus.

6. Renunțarea la pretențiile civile:

- a) nu poate fi făcută în niciun caz prin mandatar;
- b) poate fi făcută prin mandatar, cu procură specială;
- c) poate fi făcută prin mandatar, însă doar în baza unei procuri autentice;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

7. Judecătoria judecă în primă instanță:

- a) infracțiunea de trafic de influență (art. 291 C. pen.);
- b) toate infracțiunile, cu excepția celor date de lege în competența altor instanțe;
- c) infracțiunile de spălare a banilor și infracțiunile de evaziune fiscală prevăzute de art. 9 din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările ulterioare;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

8. Înalta Curte de Casație și Justiție:

- a) nu judecă în primă instanță infracțiunea de înaltă trădare (art. 398 C. pen.);
- b) judecă în primă instanță infracțiunile săvârșite de generali;
- c) judecă în primă instanță infracțiunile săvârșite de senatori;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

9. Potrivit noului Cod de procedură penală, Tribunalul va judeca în primă instanță:

- a) infracțiunea de violare a vieții private (art. 226 C. pen.);
- b) toate infracțiunile în privința cărora urmărirea penală a fost efectuată de către D.I.I.C.O.T. sau D.N.A., dacă nu sunt date prin lege în competența altor instanțe ierarhic superioare;
- c) infracțiunea de violare a sediului profesional (art. 225 C. pen.);
- d) niciuna din variantele de mai sus.

10. Tăinuirea, favorizarea infractorului și nedenunțarea unor infracțiuni se judecă în primă instanță de:

- a) tribunal;
- b) instanța care judecă infracțiunea la care acestea se referă;
- c) curtea de apel;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

11. Instanța este obligată să dispună reunirea cauzelor:

- a) în cazul în care la săvârșirea unei infracțiuni au participat în calitate de coautori, instigatori, complici două sau mai multe persoane;
- b) în cazul concursului formal de infracțiuni;
- c) când două sau mai multe infracțiuni au fost săvârșite de aceeași persoană;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

12. Excepția de necompetență:

- a) materială sau după calitatea persoanei a instanței superioare celei competente potrivit legii poate fi invocată în tot cursul judecății, până la pronunțarea hotărârii definitive;

- b) teritorială poate fi invocată în cursul judecății, după începerea cercetării judecătorești;
- c) poate fi invocată din oficiu, de către procuror, părți sau de către persoana vătămată;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

13. Constituie probe:

- a) orice element de fapt ce servește la constatarea existenței sau inexistenței unei infracțiuni;
- b) efectuarea unei expertize;
- c) declarațiile părții vătămate, ale părții civile și ale părții responsabile civilmente;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

14. Suspectul sau inculpatul este obligat să comunice, în scris, orice schimbare a adresei sale:

- a) în termen de 48 de ore;
- b) în termen de 3 zile;
- c) de îndată;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

15. Constituie mijloace de probă:

- a) fotografiile;
- b) confruntările;
- c) efectuarea unei expertize;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

16. Mandatul de percheziție domiciliară se poate folosi:

- a) o singură dată;
- b) ori de câte ori este necesar, în intervalul de timp determinat de judecător;
- c) pe o durată de cel mult 30 de zile de la momentul emiterii;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

17. În cadrul procesului penal, minorul:

- a) nu poate fi ascultat ca martor;
- b) poate fi ascultat ca martor, însă până la împlinirea vârstei de 14 ani ascultarea acestuia are loc în prezența unuia dintre părinți, a tutorelui sau a persoanei ori a reprezentantului instituției căreia îi este încredințat minorul spre creștere și educare;
- c) care la data audierii în calitate de martor nu a împlinit vârsta de 14 ani, i se comunică obligația de a da declarații conforme cu realitatea, atrăgându-i-se atenția că legea pedepsește infracțiunea de mărturie mincinoasă;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

18. Percheziția domiciliară:

- a) nu poate fi începută niciodată după ora 20,00;
- b) nu se poate efectua decât în prezența martorilor asistenți;
- c) poate fi începută înainte de ora 6,00 sau după ora 20,00 când aceasta urmează să se efectueze într-un local deschis publicului la acea oră;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

19. Declarațiile suspectului:

- a) se consemnează în scris;
- b) se consemnează în scris sau se înregistrează cu mijloace audio-video;
- c) se pot consemna în scris de către suspect sau de către avocatul acestuia;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

20. Delegarea efectuării unui act procedural poate fi dispusă:

- a) de o instanță de judecată unui procuror;
- b) de o instanță de judecată unui organ de cercetare penală;
- c) de un organ de cercetare penală căruia i s-a delegat, anterior, efectuarea unui act de către procurorul care supraveghează urmărirea penală, altui organ de cercetare penală dintr-o localitate vecină;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

21. În cazul în care a fost dispusă confruntarea:

- a) persoanele confruntate sunt obligate să își pună reciproc întrebări;
- b) declarațiile se consemnează în scris, în procese-verbale separate pentru fiecare persoană;
- c) întrebările și răspunsurile se consemnează într-un proces-verbal;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

22. Măsurile preventive se pot lua în scopul:

- a) asigurării tragerii la răspundere civilă a inculpatului;
- b) împiedicării sustragerii suspectului sau inculpatului de la urmărirea penală, de la judecată sau de la executarea pedepsei;
- c) asigurării bunei desfășurări a procesului penal;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

23. Arestarea preventivă:

- a) poate fi înlocuită cu măsura reținerii;
- b) nu poate fi înlocuită cu măsura internării nevoluntare în vederea efectuării expertizei medico-legale psihiatrice;
- c) poate fi înlocuită cu internarea medicală provizorie;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

24. Măsura controlului judiciar:

- a) poate fi dispusă de către procuror prin rechizitoriu;
- b) poate fi luată de către procuror, prin ordonanță împotriva căreia se poate formula plângere la procurorul ierarhic superior celui care a dispus măsura;
- c) poate fi luată în cursul judecății, prin încheiere, procedura desfășurându-se în ședință publică;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

25. Măsura arestului la domiciliu:

- a) nu se poate dispune în cazul infracțiunilor pentru care legea prevede pedeapsa închisorii alternativ cu pedeapsa amenzii penale;
- b) se poate dispune dacă există probe din care rezultă suspiciunea rezonabilă că inculpatul a săvârșit o infracțiune asupra unui membru de familie;
- c) poate fi dispusă numai față de persoana inculpatului;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

26. Pe timpul cât se află sub control judiciar, inculpatul trebuie să respecte următoarele obligații:

- a) să informeze de îndată organul judiciar care a dispus măsura sau în fața căruia se află cauza cu privire la schimbarea locuinței;
- b) să nu dețină, să nu folosească și să nu poarte arme;
- c) să nu exercite profesia, meseria sau să nu desfășoare activitatea în exercitarea căreia a săvârșit fapta;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

27. Măsura arestului la domiciliu:

- a) poate fi dispusă cu privire la inculpatul față de care există suspiciunea rezonabilă că a săvârșit o infracțiune asupra unui membru de familie;
- b) nu poate fi dispusă cu privire la inculpatul care a fost anterior condamnat definitiv pentru infracțiunea de evadare;
- c) nu este o măsură preventivă privativă de libertate;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

28. Reținerea poate fi luată:

- a) de organul de cercetare penală sau de procuror, în cursul fazei de urmărire penală ori de instanță, în cursul fazei de judecată;
- b) doar în cursul fazei de urmărire penală;
- c) atât în cursul urmăririi penale, cât și în cursul judecății;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

29. Durata maximă a măsurii arestului la domiciliu, în cursul fazei de urmărire penală, este de:

- a) 180 de zile;
- b) 6 luni;
- c) 120 de zile;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

30. Procurorul sesizează judecătorul de drepturi și libertăți de la instanța competentă, în vederea luării măsurii arestării preventive față de inculpatul reținut:

- a) cu cel puțin 6 ore înainte de expirarea duratei reținerii acestuia;
- b) cu cel puțin 4 ore înainte de expirarea duratei reținerii acestuia;
- c) cu cel puțin 5 ore înainte de expirarea duratei reținerii acestuia;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

31. Potrivit Codului de procedură penală:

- a) procurorul este obligat să procedeze la audierea inculpatului înaintea formulării propunerii de arestare preventivă;
- b) măsura arestării preventive se poate dispune în mod legal și fără audierea inculpatului;
- c) măsura arestării preventive nu poate fi dispusă în cazul infracțiunilor pentru care acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate ori pentru care este posibilă împăcarea;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

32. Poate dispune restituirea cauțiunii:

- a) instanța de judecată, doar;
- b) și procurorul;
- c) și organul de cercetare penală;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

33. Cauțiunea se restituie:

- a) când se dispune restituirea cauzei la parchet de către judecătorul de cameră preliminară;
- b) dacă măsura controlului judiciar pe cauțiune a fost înlocuită cu măsura arestului la domiciliu sau a arestării preventive în ipoteza în care, pe durata măsurii controlului judiciar pe cauțiune, inculpatul a încălcat, cu rea-credință, obligațiile care îi revineau;
- c) când se dispune renunțarea la urmărirea penală;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

34. Instanța de judecată poate dispune măsura arestării preventive inculpatului:

- a) prin încheiere motivată;
- b) prin rezoluție;
- c) doar prin sentință;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

35. Contestația formulată de către inculpat împotriva încheierilor prin care judecătorul de cameră preliminară dispune asupra măsurilor preventive se soluționează în termen de:

- a) 5 zile de la înregistrare;
- b) 3 zile de la înregistrare;
- c) 48 de ore de la înregistrare;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

36. Contestația formulată împotriva încheierii prin care s-a dispus prelungirea arestării preventive:

- a) este, în toate cazurile, suspensivă de executare;
- b) este suspensivă de executare numai dacă este declarată de procuror;
- c) nu este suspensivă de executare;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

37. Împotriva ordonanței organului de cercetare penală prin care s-a dispus luarea măsurii preventive a reținerii, suspectul sau inculpatul poate formula plângere la:

- a) șeful ierarhic al organului de cercetare penală;
- b) procurorul ierarhic superior celui care supraveghează urmărirea penală;
- c) procurorul care supraveghează urmărirea penală;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

38. Reținerea poate fi dispusă:

- a) pentru cel mult 24 de ore;
- b) pentru cel mult 48 de ore;
- c) numai după audierea suspectului sau inculpatului, chiar dacă audierea a avut loc în absența avocatului ales sau desemnat din oficiu;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

39. Termenul procedural:

- a) poate fi un termen de regresivitate;
- b) poate fi suspendat;
- c) poate fi întrerupt;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

40. În cursul judecății, asistența juridică este obligatorie:

- a) numai când legea prevede pentru infracțiunea ce face obiectul judecății pedeapsa închisorii mai mare de 5 ani;
- b) când legea prevede pentru infracțiunea ce face obiectul judecății pedeapsa închisorii mai mare de 3 ani;
- c) când instanța apreciază că inculpatul nu și-ar putea face singur apărarea;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

41. Plângerea:

- a) în formă electronică îndeplinește condițiile de formă numai dacă este certificată prin semnătură electronică, în conformitate cu prevederile legale;
- b) nu se poate formula oral;
- c) pentru persoanele cu capacitate de exercițiu restrânsă se face de reprezentantul legal;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

42. Organele de urmărire penală strâng probele:

- a) în defavoarea suspectului sau inculpatului, iar în favoarea acestuia doar când există cerere în acest sens;
- b) atât în favoarea, cât și în defavoarea suspectului;
- c) doar în defavoarea suspectului sau inculpatului;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

43. Procedura audierii anticipate se desfășoară:

- a) fără citarea părților și a subiecților procesuali principali;
- b) în ședință publică;
- c) cu participarea obligatorie a procurorului;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

44. În procedura de cameră preliminară, judecătorul de cameră preliminară exercită funcția de:

- a) judecată;
- b) acuzare;
- c) verificare a legalității trimiterii sau netrimiterii în judecată;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

45. După terminarea cercetării judecătorești se trece la dezbateri, dându-se cuvântul în următoarea ordine:

- a) procurorului, persoanei vătămate, părții civile, părții responsabile civilmente și inculpatului;
- b) procurorului, inculpatului, persoanei vătămate, părții civile și părții responsabile civilmente;
- c) procurorului, persoanei vătămate, părții responsabile civilmente, părții civile și inculpatului.
- d) niciuna din variantele de mai sus.

46. Judecata:

- a) este publică, de regulă;
- b) nu se mărginește la faptele și la persoanele arătate în actul de sesizare a instanței;
- c) poate avea loc numai în prezența inculpatului;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

47. După pronunțare, o copie a minutei hotărârii se comunică:

- a) subiecților procesuali principali;
- b) procurorului și părților, doar;
- c) persoanei vătămate;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

48. Hotărârea judecătorească este lovită de nulitate absolută în cazul în care:

- a) aceasta este semnată de către grefier;
- b) minuta nu este semnată de unul dintre membrii completului de judecată;
- c) inculpatului nu i s-a acordat ultimul cuvânt;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

49. Participarea procurorului la judecarea apelului:

- a) nu este obligatorie;
- b) este obligatorie numai în cauzele în care legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa detențiunii pe viață sau pedeapsa închisorii mai mare de 5 ani;
- c) este obligatorie;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

50. Asupra renunțării la apel:

- a) se poate reveni înăuntrul termenului pentru declararea apelului, cu excepția apelului care privește latura penală a cauzei;

- b) se poate reveni înăuntrul termenului pentru declararea apelului, cu excepția apelului care privește latura civilă a cauzei;
- c) se poate reveni înăuntrul termenului pentru declararea apelului, atât în privința apelului care privește latura penală, cât și în privința apelului care privește latura civilă a cauzei;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

TEMATICĂ ȘI BIBLIOGRAFIE

DREPT CIVIL – ANUL I

Tematică (Partea Generală)

- 1) Aplicarea legii civile;
- 2) Clasificarea normelor de drept civil;
- 3) Izvoarele dreptului civil;
- 4) Raportul juridic civil: noțiune, caractere, structura; subiectele, conținutul și obiectul;
- 5) Actul juridic civil: noțiunea și clasificarea actului juridic civil, condițiile actului juridic civil, efectele actului juridic civil, modalitățile actului juridic civil, nulitatea actului juridic civil;
- 6) Prescripția extinctivă: domeniul, termenele, cursul prescripției;
- 7) Decăderea.

Bibliografie

1. Ovidiu Ungureanu, Cornelia Munteanu, *„Drept civil. Partea generală”*, Ediția a II-a revăzută și adăugită, Ed. Universul Juridic, București, 2017;
2. Gabriel Boroș, Carla Alexandra Anghelescu, *„Curs de drept civil. Partea generală”*, Ediția a III-a, Ed. Hamangiu, 2021;
3. Ionel Reghini, Șerban Diaconescu, Paul Vasilescu, *„Introducere în drept civil”*, Ed. Hamangiu, 2013;
4. Marian Nicolae, *„Drept civil. Teoria generală. Teoria dreptului civil”*, Vol. I, Ed. Solomon, 2017; *„Drept civil. Teoria generală. Teoria drepturilor subiective”*, Vol. II, Ed. Solomon, 2018;
5. Gabriel Boroș, *„Fișe de drept civil. Partea generală. Persoanele. Familia. Drepturile reale principale”*, Ediția a VI-a, Ed. Hamangiu, București, 2021;
6. Sebastian Cercel, Cornelia Munteanu, *„Fișe de drept civil. Partea generală”*, Ed. Universul Juridic, București, 2018;
7. Flavius A. Baiaș, Eugen Chelaru, Rodica Constantinovici, Ioan Macovei, *„Codul civil. Comentariu pe articole”*, Ediția a III-a, Ed. C.H. Beck, București, 2021;
8. Viorel Terzea, *„Noul Cod Civil adnotat cu doctrină și jurisprudență”*, Ediția a II-a, Vol. II, Ed. Universul Juridic, București, 2014.

Tematică (Persoanele)

- 1) Noțiunea, istoricul și rolul persoanei fizice;
- 2) Identificarea persoanei fizice;
- 3) Drepturile personalității;
- 4) Capacitatea civilă a persoanei fizice;
- 5) Ocrotirea persoanei fizice prin mijloace de drept civil;
- 6) Noțiunea, istoricul și rolul persoanei juridice;

- 7) Identificarea persoanei juridice;
- 8) Înființarea persoanei juridice;
- 9) Capacitatea civilă a persoanei juridice;
- 10) Reorganizarea persoanei juridice;
- 11) Încetarea persoanei juridice.

Bibliografie

1. Marian Nicolae (coord.), Vasile Bîcu, George-Alexandru Ilie, Radu Rizoioiu, *Drept civil. Persoanele*, Editura Universul Juridic, București, 2016;
2. Gabriel Boroi , Carla Alexandra Anghelescu , Ioana Nicolae, *Fișe de drept civil*, Ediția a 5-a. *Partea generală. Persoanele. Familia. Drepturile reale principale. Obligațiile. Contractele. Moștenirea*, Editura Hamangiu, București, 2020, pp.235-312;
3. Cornelia Munteanu, Sevastian Cercel (coord.), Vasile Bîcu, Irina Olivia Călinescu, Sevastian Cercel, Șerban Diaconescu, Luiza Cristina Gavrilescu, George Alexandru Ilie, Raluca Ștefania Lazăr, Cornelia Munteanu, Lavinia Tec, *Persoanele. Fișe de drept civil*, Editura Universul Juridic, București, 2020;
4. Codul civil.
5. Eugen Chelaru, *Drept civil. Persoanele*, Ediția 5, Editura C.H. Beck, București, 2020;
6. Carmen Tamara Ungureanu, Ionuț Alexandru Toader, *Drept civil. Partea generală. Persoanele*, Ediția a 5-a, revizuită și adăugită, Editura Hamangiu, București, 2022.

DREPT CIVIL – ANUL II

Tematică (Drepturi reale)

- 1) Patrimoniul;
- 2) Dreptul de proprietate publică;
- 3) Dreptul de proprietate privată;
- 4) Modalitățile juridice ale dreptului de proprietate privată;
- 5) Dezmembrămintele dreptului de proprietate;
- 6) Acțiunea în revendicare imobiliară și mobilă;
- 7) Accesiunea imobiliară;
- 8) Posesia;
- 9) Fiducia și administrarea bunurilor altuia;
- 10) Uzucapiunea.

Bibliografie

1. Ciprian Raul Romișan, *Drept civil. Drepturi reale*. Suport curs pregătit în format specific, București, revizuit, 2022;
2. Gabriel Boroș, Carla Alexandra Anghelescu, Bogdan Nazat, *Curs de drept civil. Drepturile reale principale*, Ediția a 2-a revizuită și adăugită, Editura Hamangiu, București, 2013;
3. Corneliu Bîrsan, *Drept civil. Drepturile reale principale în reglementarea noului Cod civil*, Ediția a 4-a revizuită și actualizată, Editura Hamangiu, București, 2020;
4. Valeriu Stoica, *Drept civil. Drepturile reale principale*, Ediția a 3-a, Editura C.H. Beck, București, 2017;
5. Codul civil;
6. Gabriel Boroș, Mona-Maria Pivniceru, Carla Alexandra Anghelescu, Dragoș-Nicolae Dumitru, Bogdan Nazat, Ioana Nicolae, Teona Rădulescu, Tudor-Vlad Rădulescu, *Fișe de drept civil: partea generală, persoane, drepturi reale principale, obligații, contracte, succesiuni, familie*, Ediția a II-a, Editura Hamangiu, București, 2017;
7. Flavius-Antoni Baiaș, Eugen Chelaru, Rodica Constantinovici, Ioan Macovei (coord.), *Noul Cod civil. Comentariu pe articole*, Ediția a 3-a, Editura C.H. Beck, București, 2021;
8. Eugen Chelaru, *Drept civil. Drepturile reale principale*, Ediția 5, Editura C.H. Beck, București, 2019.

Tematică (Teoria generală a obligațiilor)

- 1) Obligațiile civile;
- 2) Contractul (Noțiune și clasificare, Modalități și etape de încheiere a contractului, Negocierile precontractuale. Oferta și acceptarea, Încheierea contractului, Efectele contractului între părți și față de terți;
- 3) Faptul juridic licit (Gestiunea de afaceri, Plata nedatorată, Îmbogățirea fără justă cauză);
- 4) Răspunderea civilă delictuală (Răspunderea pentru fapta proprie, Răspunderea pentru fapta altuia, Răspunderea pentru prejudiciile cauzate de lucruri, de animale și de ruina edificiului, Efectele răspunderii civile delictuale. Repararea prejudiciului;
- 5) Efectele (executarea) obligațiilor (Plata, Executarea silită în natură, Executarea indirectă sau prin echivalent;
- 6) Rezoluțiunea, rezilierea și reducerea prestațiilor;
- 7) Cauze justificate de neexecutare a obligațiilor contractuale;
- 8) Mijloace de protecție a drepturilor creditorilor (acțiunea oblică, acțiunea revocatorie);
- 9) Transmisiunea și transformarea obligațiilor (Cesiunea de creanță. Subrogația. Preluarea de datorie. Novația);
- 10) Stingerea obligațiilor (Compensația, Confuziunea, Darea în plată, Remiterea de datorie).

Bibliografie

1. B. Oglindă, „*Teoria generală a obligațiilor*”, Ed. Universul Juridic, București, 2021;
2. L. Pop, I. F. Popa, S. I. Vidu, „*Drept civil. Obligațiile*”, *Ediția a II-a, revizuită și adăugită*, Ed. Universul Juridic, București, 2020;
3. E. Veress, „*Drept civil. Teoria generală a obligațiilor*”, *Ediția a 5-a*, Ed. C.H. Beck, 2020;
4. F. A. Băiaș, E. Chelaru, R. Constantinovici, I. Macovei, „*Codul civil. Comentariu pe articole*”, *Ediția a III-a*, Ed. C. H. Beck, 2021;
5. I. I. Neamț, I. L. Toma-Dăuceanu, „*Drept civil. Obligațiile. Caiet de seminar*”, *Ediția a II-a, revăzută și adăugită*, Ed. Universul Juridic, 2019.

DREPT CIVIL – ANUL III

Tematică (contracte)

- 1) Contractul de vânzare;
- 2) Contractul de schimb;
- 3) Donația;
- 4) Contractul de locațiune;
- 5) Contractul de mandate;
- 6) Contractul de împrumut;
- 7) Contractele aleatorii.

Bibliografie

1. Francisc Deak, Lucian Mihai, Romeo Popescu, *Tratat de drept civil. Contracte speciale*. Vol. I (*Vânzarea. Schimbul*), ediția a V-a actualizată de Romeo Popescu, Ed. Universul Juridic, București, 2017;
2. Francisc Deak, Lucian Mihai, Romeo Popescu, *Tratat de drept civil. Contracte speciale*, Vol. II (*Locațiunea. Închirierea locuinței. Arendarea. Mandatul*), ediția a V-a, Ed. Universul Juridic, București, 2021;
3. Francisc Deak, Lucian Mihai, Romeo Popescu, *Tratat de drept civil. Contracte speciale*, Vol. III (*Depozitul. Împrumutul de folosință. Împrumutul de consumație. Tranzacția. Donația*), ediția a V-a actualizată de Romeo Popescu, Ed. Universul Juridic, București, 2018;
4. Flavius-Antoniou Baias, Eugen Chelaru, Rodica Constantinovici, Ioan Macovei (coord.), *Noul Cod civil. Comentariu pe articole*, Ediția a 3-a, Editura C.H. Beck, București, 2021;
5. Codul civil.

Tematică (succesiuni)

- 1) Reguli generale privind dreptul la moștenire;
- 2) Moștenirea legală;
- 3) Moștenirea testamentară;
- 4) Transmiterea și împărțea moștenirii.

Bibliografie

1. Francisc Deak, Romeo Popescu, *Tratat de drept succesoral*, ediția a IV-a actualizată și completată, vol. I (*Moștenirea legală*), vol. II (*Moștenirea testamentară*), vol. III (*Transmisiunea și partajul moștenirii*), Editura Universul Juridic, București, 2019;
2. Flavius A. Baiaș, Eugen Chelaru, Rodica Constantinovici, Ioan Macovei (coordonatori), *Codul civil. Comentariu pe articole*, Ediția a 3-a revizuită și adăugită, Editura C. H. Beck, București, 2021;
3. Codul civil român;
4. Legea nr.36/2005 a notarilor publici și a activității notariale, republicată (republicată în M.Of. nr. 237 din 19 martie 2018).

DREPT PROCESUAL CIVIL

Tematică

- 1) Principiile fundamentale ale procesului civil;
- 2) Aplicarea legii de procedură civilă;
- 3) Acțiunea civilă;
- 4) Participanții la procesul civil;
- 5) Competența instanțelor judecătorești;
- 6) Actele de procedură;
- 7) Termenele procedural;
- 8) Procedura în fața primei instanțe;
- 9) Căile de atac (Apelul, Recursul, Revizuirea).

Bibliografie

1. Gabriel Boroș, Mirela Stancu, *„Drept procesual civil”*, Ediția a V-a, Ed. Hamangiu, București, 2020;
2. Mihaela Tăbârcă, *„Drept procesual civil Vol. I, II”*, Ed. Solomon, București, 2017;
3. Mihaela Tăbârcă, *„Dreptul procesual civil. Ediția a II-a, Vol. I, II, III. Supliment conținând comentarii ale Legii nr. 310/2018”*, Ed. Solomon, București, 2019;
4. Mihaela Tăbârcă, *„Procedura civilă în fișe de revizuire. Ediția a II-a”*, Ed. Solomon, București, 2019;

5. Viorel Mihai Ciobanu, Traian Cornel Briciu, Claudiu Constantin Dinu, „*Drept procesual civil. Ediția a II-a revizuită și adăugită de Tr. C. Briciu și C.C. Dinu*”, Ed.National, București, 2018;
6. Ioan Leș, Daniel Ghiță, Verginel Lozneanu, Cristinel Murzea, Adrian Stoica, Alexandru Suci, „*Tratat de drept procesual civil. Vol I. Principii și instituții generale. Judecata în fața primei instanțe*”, ediția a II-a revizuită și adăugită, Ed. Universul Juridic, București, 2020;
7. Gheorghe Liviu Zidaru, Paul Pop, „*Drept procesual civil - Procedura în fața primei instanțe și în căile de atac*”, Ed. Solomon, București, 2020;
8. Gabriel Boro, Mirela Stancu, „*Fișe de procedură civilă*”, ediția a II-a, Ed. Hamangiu, București, 2021;
9. Andreea Ciurea, Ioana Veronica Varga, „*Fișe de procedură civilă*”, ediția a VIII-a, revizuită și adăugită, Ed. Universul Juridic, București, 2021;
10. Viorel Mihai Ciobanu, Marian Nicolae coord., „*Noul Cod de procedură civilă. Vol.1*”, Ed. Universul Juridic, București, 2013 și „*Noul Cod de procedură civilă. Vol. 2*”, Ed. Universul Juridic, București, 2016;
11. Gheorghe Piperea, C. Antonache, P. Piperea, A. Dimitriu, I. Sorescu, M. Piperea, A. Rățoi, „*Codul de procedură civilă. Comentarii și explicații*”, Ed. C.H. Beck, București, 2019;
12. Gabriel Boro coord., „*Noul cod de procedură civilă. Comentariu pe articole*”, Ed. Hamangiu, București, 2016.

DREPT PENAL. PARTEA GENERALĂ

Tematică

- 1) Legea penală și limitele ei de aplicare;
- 2) Infrațiunea (dispoziții generale, cauzele justificative, cauzele de neimputabilitate, tentativa, unitatea și pluralitatea de infracțiuni, autorul și participanții);
- 3) Pedepsele. Individualizarea pedepselor;
- 4) Măsurile de siguranță;
- 5) Minoritatea;
- 6) Răspunderea penală a persoanei juridice;
- 7) Cauzele care înlătură răspunderea penală;
- 8) Cauzele care înlătură sau modifică executarea pedepsei;
- 9) Cauzele care înlătură consecințele condamnării.

Bibliografie

1. *Codul penal al României din anul 2009*, cu modificările și completările de până la data de 01.01.2021;
2. Norel Neagu, *Drept penal, partea generală*, Editura Universul Juridic, București, 2019;

3. Constantin Duvac, Norel Neagu, Niculae Gament, Vasile Băiculescu, *Drept penal, partea generală*, Editura Universul Juridic, București, 2019;
4. Mihail Udroi, *Drept penal. Partea generală*. Noul Cod penal, Editura C.H. Beck, București, 2021;
5. Florin Streteanu, Daniel Nițu, *Drept penal, Partea generală*, vol. I, Editura Universul Juridic, București, 2014.

DREPT PENAL. PARTEA SPECIALĂ

Tematică

- 1) Infrațiuni contra persoanei [cap. I – Infrațiuni contra vieții (art. 188-192); cap. II – Infrațiuni contra integrității corporale sau sănătății (art. 193-198); cap. III – Infrațiuni săvârșite asupra unui membru de familie (art. 199-200); cap. VI – Infrațiuni contra libertății persoanei (art. 205-208); cap. VIII – Infrațiuni contra libertății și integrității sexuale (art. 218-223); cap. IX – Infrațiuni ce aduc atingere domiciliului și vieții private (art. 224-225)];
- 2) Infrațiuni contra patrimoniului [cap. I – Furtul (art. 228-232); cap. II – Tâlhăria și pirateria (art. 233-237); cap. III – Infrațiuni contra patrimoniului prin nesocotirea încrederii (art. 238, art. 242-244, art. 248); cap. V – Distrugerea și tulburarea de posesie (art. 253-256, art. 2561)];
- 3) Infrațiuni contra autorității (art. 257-258);
- 4) Infrațiuni contra înfăptuirii justiției (art. 266-273, art. 279-283, art. 285-286);
- 5) Infrațiuni de corupție și de serviciu [cap. I – Infrațiuni de corupție (art. 289-292); cap. II – Infrațiuni de serviciu (art. 295-298, art. 308-309)];
- 6) Infrațiuni de fals [cap. III – Falsuri în înscrisuri (art. 320-323, art. 326-327)] 81
- 7) Infrațiuni care aduc atingere unor relații privind conviețuirea socială [cap. I – Infrațiuni contra ordinii și liniștii publice (art. 371, art. 375); cap. II – Infrațiuni contra familiei (art. 377-379)].

Bibliografie

1. Codul penal al României adoptat prin Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările de până la data de 01.01.2020;
2. Constantin Duvac, *Drept penal. Parte specială*, vol. I, Ed. Universul Juridic, București, 2015;
3. Vasile Dobrinioiu, Norel Neagu, *Drept penal. Parte specială*, Ed. Universul Juridic, București, 2014;
4. Mihail Udroi, *Drept penal. Partea specială*. Noul Cod penal, ed. 7, Editura C.H. Beck, București, 2020.

DREPT PROCESUAL PENAL

Tematică

Partea generală

- 1) Principiile și limitele aplicării legii procesuale penale;
- 2) Acțiunea penală și acțiunea civilă în procesul penal;
- 3) Participanții în procesul penal;
- 4) Competența;
- 5) Probele, mijloacele de probă și procedeele probatorii;
- 6) Măsurile preventive și alte măsuri procesuale;
- 7) Acte procesuale și procedurale comune;

Partea specială

- 1) Urmărirea penală;
- 2) Camera preliminară;
- 3) Dispoziții generale privind judecata;
- 4) Judecata în primă instanță;
- 5) Apelul și contestația;
- 6) Căile extraordinare de atac;
- 7) Proceduri speciale;
- 8) Executarea hotărârilor penale;

Bibliografie

1. Codul de procedură penală al României, intrat în vigoare la 1 februarie 2014, cu modificările ulterioare;
2. Ion Neagu, Mircea Damaschin, *Tratat de procedură penală*. Partea generală, Ed. Universul Juridic, București, 2014;
3. Ion Neagu, Mircea Damaschin, *Tratat de procedură penală*. Partea specială, Ed. Universul Juridic, București, 2015;
4. Mihai Olariu, Cătălin Marin, *Drept procesual penal. Partea generală*, Ed. Universul Juridic, București, 2020;
5. Mihai Olariu, Cătălin Marin, *Drept procesual penal. Partea specială*, Ed. Universul Juridic, București, 2019;
6. Mihai Olariu, Cătălin Marin, *Drept procesual penal. Teste-grilă pentru admiterea în magistratură și avocatură*, Ed. Universul Juridic, București, 2017;
7. Mihail Udroi, *Procedură penală*. Partea generală, ediția a 3-a, Ed. C.H. Beck, București, 2016;
8. Mihail Udroi, *Procedură penală*. Partea specială, Ed. C.H. Beck, București, 2015.

RĂSPUNSURI

Nr. crt.	Drept civil anul I	Drept civil anul II	Drept civil anul III	Drept procesual civil	Drept penal parte generală	Drept penal parte specială	Drept procesual penal
1.							
2.							
3.							
4.							
5.							
6.	C	C	A	C	B	C	B
7.	A	A	D	B	C	C	B
8.	B	D	C	C	A	C	C
9.	A	A	A	B	C	A	B
10.	C	A	B	A	B	B	B
11.							
12.							
13.							
14.							
15.							
16.	D	C	B	D	B	D	A
17.	A	B	A	B	B	C	B
18.	C	D	D	C	D	D	C
19.	D	B	A	C	A	C	A
20.	C	A	B	A	A	B	A
21.							
22.							
23.							
24.							
25.							
26.	D	B	B	B	A	C	A
27.	A	A	C	A	D	A	B
28.	C	B	B	B	C	C	B
29.	D	D	D	B	A	D	A
30.	B	C	B	B	D	A	A
31.							
32.							

33.							
34.							
35.							
36.	B	C	C	C	C	B	C
37.	C	B	C	D	A	B	C
38.	A	D	A	C	A	A	A
39.	B	B	B	C	D	A	A
40.	A	C	D	B	A	B	C
41.			-				
42.			-				
43.			-				
44.			-				
45.			-				
46.	C	D	-	B	A	B	A
47.	A	C	-	D	A	C	C
48.	B	C	-	C	B	D	B
49.	D	A	-	B	B	A	C
50.	D	C	-	C	B	C	B
51.			-		-		-
52.			-		-		-
53.			-		-		-
54.			-		-		-
55.			-		-		-
56.	-	C	-	B	-	D	-
57.	-	B	-	D	-	A	-
58.	-	C	-	C	-	B	-
59.	-	A	-	A	-	C	-
60.	-	C	-	C	-	A	-
61.	-	-	-	-	-	-	-
62.	-	-	-	-	-	-	-
63.	-	-	-	-	-	-	-
64.	-	-	-	-	-	-	-
65.	-	-	-	-	-	-	-